

சந்திரபுரம் மகா முத்துமாரி அம்பாள் **(கும்பாபிழேக மலர்)**

University of Jaffna

235.305

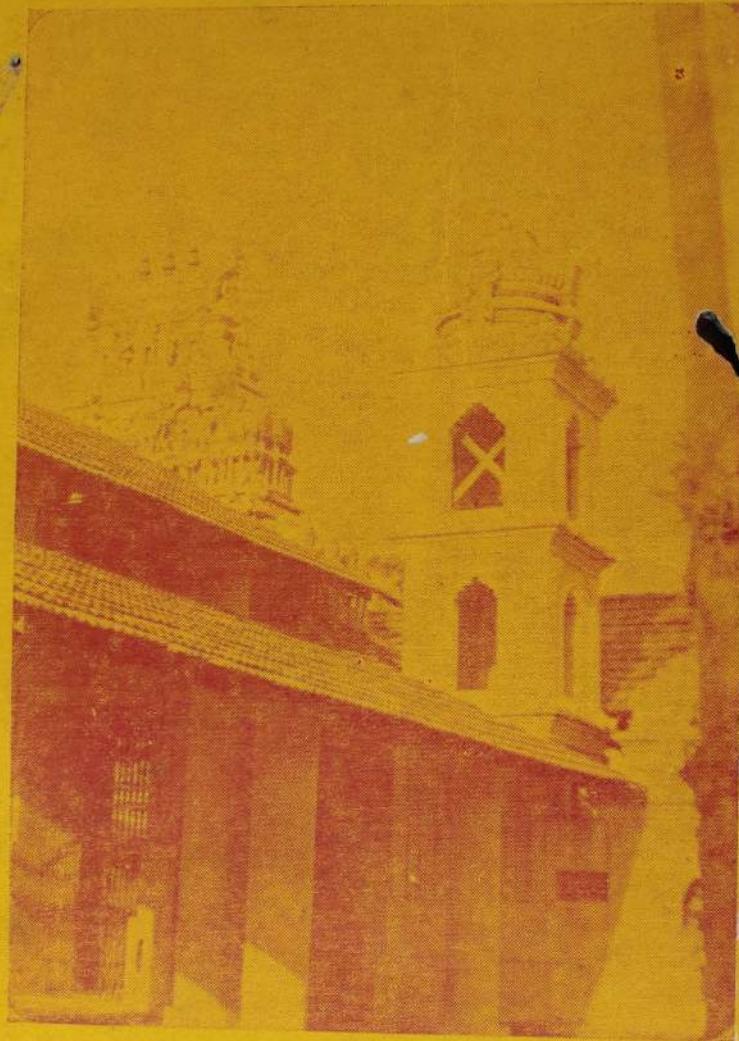
SRI

183620(AR; Main)

அருள்மிகு ஸ்ரீ மகா முத்துமாரி
அம்பாள் திருக்கோயில்

கும்பாபிஷேக மலர்

Donated by

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

GARATNAM

2005

235,305
SRI

AR

ARCHIVES

அருள்மிகு ஸ்ரீ மகா முத்துமாரி அம்பாள்

183620

183620

University of Jaffna

183620

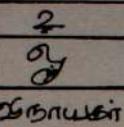

Library

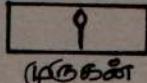
தின்தீர்மால் புத்தமாரி அம்மாள் சிருத்தோன் மகாபு.

வெளி வெளிக்கு நீதி.

முறையீரை

2 மீ வெளிக்கு நீதி

முறைகள்

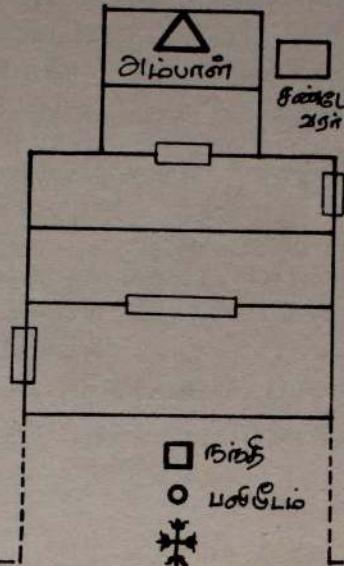
2 மீ வெளிக்கு நீதி

முறை

சிறு மூட்டு முறையீரை

முறையீரை

முறையீரை

முறையீரை

ஏங்கள்

நீதி
முறை

முறையீரையைப் பற்றி
முறையீரை

ஏங்கள்
முறை

முறை

(போன் முறையீரை)

முறையீரை

முறை

முறைக்கு வெளி நீதி

வெளி நீதிக் குழுமம்

முறையீரை

அம்மாள் இதழை

நீதி

முறையீரை முறை வெளி நீதி

முன்னுரை - எண்ணுரை தன்னுரை - அவன் உரை

விநாயகப் பெருமானின் புராணத்தை -

வடமொழியில் உள்ளதை ஆராய்ந்தபோது

சிவம் ‘இரேணு’கையை நோக்கி;

‘நீ சத்தியின் [உமை+கங்கை] அம்சம். கிராம தெய்வமாகி, தென்னாடு சென்று, மக்களுடைய நோய்களை நீக்கி, அவர்களுக்கு உதவி செய். அபாயம் அளி.’ என அசரீரியாக ஒலித்து மலர்ந்து மறைந்தது.

சுரித்திர முறையில் ஆராய்ந்தபோது இரேணுகை வளர்ப்பு மகள். இரேணு அரசனால் கண்டு எடுத்து வளர்க்கப்பட்ட குழந்தை. இரேணு சமதச்சினி முனிவரின் பாரியார். நான் கு புதல்வர். இளையவர் இராமாயணத்தில் வரும் பரசுராமன். முத்தவர் ‘திரண தூமக்கினியார்’ எனும் நாமம் உடைய, தமிழ் தந்த, தொல்காப்பியத்தைப் பெற்ற தொல்காப்பியர். மற்றைய இருவரினதும் நாமம் துலாம்பரமாகத் தெரியவில்லை.

ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆராய்வு ஒரு புறமே ஒதுங்கட்டும்.

இரேணுகை தவ நிலையில் பல காலம் இருந்து,

முத்து மாரி அம்பாள் ஆக வரம் பெற்றார்.

தொல்காப்பியர் காலம் :-

தொல்காப்பியப் பொருள் அதிகாரத்தைப் பதிப்பித்த சி. வெ. தாமோதரம் பிள்ளை இது 12,000 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது எனப் பகன்றுள்ளார்.

தொல்கப்பாயியர் அகத்தியரின் முதல் மாணவன்.

பரசுராமர் இராமாயணத்தின் ஆரம்ப காலத்தவர்.

வேறு சில நூல்கள்; கிருதயுகம் இரேணுகையின் காலம்; திரேதயுகம் சீதையின் காலம், துவாபர யுகம் திரௌபதையின் காலம், கலியுகம் கண்ணகியின் காலம் எனப் பலவாறு புகல்கின்றன.

எது எப்பொருளாகட்டும். எங்கிருந்தும் வரட்டும். ‘அது’ மெய்ப் பொருளாகட்டும்.

என்;

முன் உருவமாகி உரை ஆகி, என் உள் உரைத்து, தன் உரை ஆக்கி அவன் உரை உணர்த்திய உணர்வை, உயிர்ச்சத்தியை; அம்பாளின் அருளை, ஆற்றலை.

உரையென்றால் எங்குஙனம்
உரைப்பேன் தாயே !!

வணக்கம். அம்பாள் துணை

சி. உமா சங்கர்.

ஓம் சிவமயம்
அம்பாள் துணை

பதிப்புரை - பதி உரை பதியு உரை - பதிய உரை

குரு வணக்கம்

தந்தையின் தந்தையே ! தந்தையின் தனயனே !

தந்தையும் தனயனும் ஆன என்

எந்தையே ! என் சிந்தையே ! முந்தைய
விந்தையின் வேத விழுப் பொருளே !

கந்தையின் கவினே ! குருவே ! கோவே !

குலக் கொழுந்து பெற் றெடுத்த

குழந்தாய் ! தில்லைக் குழந்தாய் ! யான்

களைந்தேன் ! விழைந்தேன் ! அழைந்தேன் ! அப்பா !!

வித்தினுள் மரம் மறைந்தால், சொல்லினுள் பொருள் புதைந்தால்,
உணர்வால் உடல் அசைந்தால், நினைவுட் சின்னம் இருந்தால், பார்வையில்
அன்பு விரிந்தால் :

முத்துமாரி அம்பாளின்

முன்றுவது

கும்பாபிஷேகம் - | மலராகாதா !
குட முழுக்கு - |

| மணம் வீசாதா !

எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்து, மலரை-மணத்தை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
இது மலராகி மணமாகப் பரவ உழைத்த அனைவருக்கும் அம்பாள் அருள், துணை
என்றும் கிடைக்கும்.

பதிய [தாழ்மை] உரை செய்யேனு ! அதுவும் பதிய [மனதில்] உரை செய்யேனு ! அப்பதி [சிவம்] யினை உரைப்பேனு !

அமீமா ! தாயே ! அம்பாளே ! பதிப்புரை ஆகிய காம்பில் இருந்து மலரை பூரணமாக வெளிப்படுத்து.

‘நான்’ செயற்படவில்லை. நீ தான் என்னுட் புகுந்து என்னை அழித்து, உன்னை அளித்து ‘நீ’ யாகவே இயங்குகின்றோ.

அறிவு அறியாமை நீக்க, நல்வினை தீவினை அகற்ற, பாவம் புண்ணியம் கடக்க வழி காட்டினால். நீண்ட யாத்திரைக்குச் செல்லக் கதவினைத் திறந்தாய் அம்மா. தொடர்ந்து செல்வதற்கு சத்தி தந்தாய் தாயே !

அம்பா !! தலைவனிடம் போக மாட்டேனே ! நீ தான் எல்லாம். எங்கு சென்றாலும் அழைத்துப்போ !

அம்மா ! தாயே ! அம்பா !!

வணக்கம்.

- பதிப்பாசிரியர்

○○○

PUBLISHED IN 1987

Copyright : THE PUBLISHER

All Rights Reserved. No Part of This Souvenir may be Reproduced in any form, Except for the Purpose of Brief Quotation, Without the Permission of the Souvenir Author.

Copies can be had at:

‘Arulmegu Sri Maha Muththu Mari Ampal’ Thiru Koil ‘Office’
Madduvil North, Chavacacheri, Jaffna, Sri Lanka.

○○○

பொன்னடக்கம்

I வாழ்த்துச் செய்திகள்

6 — 9

1. காஞ்சிப் பௌரியார் சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள்
2. அருள் மொழியரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்
3. சுப்பிர முனிய சுவாமிகள் ஹாவாய் அமெரிக்கா
4. சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் கொழும்பு
5. சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் மீனுட்சி சுந்தரம் சாஸ்திரிகள் புதுக்கோட்டை

II திருக்கோயில் சிறப்பு

10 — 25

1. சக்தி வழிபாட்டினைப் புகட்டும் திருப்பாக்கள்
2. அம்பாளின் சத்தித் தத்துவம்
3. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்தங்கள்

III உற்சவங்கள்

29 — 31

4. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயில் திருவிழாக்கள்
5. நவராத்திரி விழா
6. திருஎம்பாவை விழா
7. திருக்கோயில் பூஜை

IV சுந்திரபுரம்

32 — 33

8. மட்டுவில் மாதாவை அலங்கரிக்கும் கோயில்கள்
9. சுந்திரபுரம் பெற்றெடுத்த பெரியார்கள்
10. முத்துமாரி அம்பாள் தீப தரிசனச் சரித்திர சுருக்கம்

V அம்பாள் வழிபாட்டில் உயர்ந்த ஒரு ஞானி

34 — 36

11. ஆதிசங்கரர்

VI முத்தமிழும் முத்திதலமும்

37 — 38

- 12. முத்துமாரி அம்பாள் வெண்பா
- 13. முத்துமாரி அம்பாள் ஊஞ்சல் பா

IV வரலாறு, தொல், பொருள் இயல்

39 — 54

- 14. திருக்கோயில் வரலாறு
- 15. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயில் மூல மூர்த்த விமானப் படம்
- 16. முத்துமாரி அம்பாள் (மூல மூர்த்த) வரலாறு
- 17. திருக்கோயில் நிர்வாகம்
- 18. கும்பாபிஷேக நிலை
- 19. கும்பாபிஷேக மகிழமை

VIII கும்பாபிஷேகம்

55 — 56

- 20. திருப்பணி நிதி
- 21. கும்பாபிஷேக ஏற்பாடுகள்
- 22. யாக சாலை அமைப்பு

IX பல் கவை

56 — 66

- 23. திருக்கோயில் வழிபாடு
- 24. சிவசின்னங்கள்
- 25. திருவைந் தெழுத்து
- 26. ஜந்து கோயில்கள்
- 27. பிரம்மம்
- 28. காயத்திரி
- 29. திருமந்திரம்
- 30. A Silent Interview

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ -மடம்
காஞ்சிபுரம்.

மனிதர்களாகப் பிறந்த நாம் மற்ற ஜீவராசிகளைவிட மேலானவர்களாக இருக்கிறோம். நாமேல்லோரும் இன்ப வாழ்வையே நாடுகிறோம். ஆனால் வாழ்க் கையோ சுகமும், புக்கமும் கலந்தேயிருக்கிறது. புத்திசாலி, முடிந்த வரையில் துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டு இன்பத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். இது பலிதமாவதற்கு கடவுள் துணையை தவிர வேறு உபாயமில்லை. கடவுளின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை நாம் ஊனக் கண்களால் காண முடியாது. ஆனாலும் இவர் இயற்கையான கருணை ஸ்வாபத்திலே பல உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டு உலகிற்கு அருள் புரிந்து வருகிறார். இவ்வாறு தேவர்களுக்கும், முனிவர் களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் தோற்றுவித்த உருவங்களே இவருடைய திவ்ய ரூபங்கள் என்று கொண்டு நம் முன்னேர்கள் சிலப சாஸ்திர முறையில் ஆலயங்களை அமைத்து அவைகளின் வேத-ஆகம சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையில் கடவுளின் இத்தகைய மூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தும், இவைகளின் பூஜைகளைத் தகுந்த அர்ச்சகர்களின் மூலம் நடத்தி வைத்தும், தாங்கள் வழிபட்டுக்கொண்டும் இவ்வாலய பூஜைகள் நடைபெற்ற பிறகே தாங்கள் உணவு உட்கொண்டும் வந்தனர். இதனால் எல்லா வாழ்க்கை நலன்களையும், மறுமைப் பயன்களையும் பெற்று வந்தனர்.

இந்த வகையில், இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள மட்டுவிலில் இருந்து காஞ்சிக்கு வந்த உமாசங்கர் அவர்களைக் கண்டேன். அவரின் பரிபக்கு வத்தை அவதானித்தேன். அதிகாலையிலும், மதியத்திலும், மாலையிலும் தியானம் செய்வதை அவதானித்தேன். ஒரு நாளில் ஒரு வேளை மாத்திரம் உணவு உண பதையும் கவனித்தேன். இந்தச் சிறுவன் பெருந் தபசியாக வர வேண்டும்.

தங்களின் மாரியம்பாளுக்கு மூன்றாவது கும்பாபிஷேக விழா வரும் வைகாசி மாதத் திருவேற்றை நட்சத்திரத்தில் செய்யவுள்ளதாகக் கூறினார். எல்லாம் சிறப்புற நிகழ எல்லாம் வல்ல பரமேஸ்வரனின் அருளை வேண்டி, அவ் ஊர் மக்கள் எல்லோரும் மேன்மை அடைவார்களாக.

—ஓ—

‘ மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் ’

அருள் மொழியரசு
திருமுருக சிருபானந்த வாரியார்.
கேட்ரூகவே நினைக்கும் வினை

பண்டைப் பிறப்புகளில் செய்த நன்மை தீமைகளுக்குத் தக்கவாறு, அவைகளின் பயனாக ஊழ்வுந்து இப் பிறப்பில் மூழ்கின்றது. அதை, ‘என் அவனைப் பற்றுகின்றன’ எனக் கேட்டு எவராலும் தடை பண்ண முடியாது.

‘ஊழில் பெருவழியாவள மற்றென்று
குழினுந் தான்முந் துறும்’

என்றார் தெய்வப்புலவர். அவ் லூழ் வந்து - தொடர்கின்றபோது அதனை ஞானி களாலுந் தடுக்க முடியாது. ஆனால் ஞானிகள் உடல் வேறு, தான் வேருகத் திகழ்பவராதவின் அவர்கட்டு அது உடலூழாய்க் கழியும்.

முதிர்தரு தவமுடைமுனிவ ராயினும்
பொதுவறு திருவொரு பொலிவராயினும்
மதியின ராயினும் வலியவராயினும்
விதியினை யாவரே வெல்லு நீர்மையார்

—கந்தபுராணம்.

இந்த ஊனெடுத்த பின் செய்த தீவினை யாதொன்றுமில்லை. பிறப்பதற்கு முன்செய்த தீவினையோ இங்கனே! இங்கனே! வந்து முண்டதுவே.

மறுமையில் கேட்ரூம்படி இம்மையில் செய்யும் வினை ஆகாமியம் வினை. இது மூவகைப்படும். ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என்பவையாம். ஆகாமியம் இப்பிறப்பிற் செய்வது, சஞ்சிதம் முன்செய்து பக்குவப்படாமல் சிறை கட்டப்பட்டிருக்கும் இருப்பு, பிராரப்தம் பக்குவப்பட்டு இப்போது புசித்து வருவது. இம் மூன்று வகையும் முடிந்தாலொழிய பிறப்பென்னும் பெருந்துயர் நீங்காது.

ஒருவன் வயலில் 10 கலம் நெல்லை விதைத்துப் பயிரிடுகிறுன். இருப்பாக 100 கலம் நெல்லைக் குதிரில் சேமித்து வைக்கிறுன். 35 கலம் நெல்லைக் குத்தி உணவுக்கு மனைவியிடம் கொடுக்கின்றுன். வயலில் விதைத்தானே அதுதான் பின்னே வினைந்தது.

வினைந்தது ஆகாமியம்
குதிரில் சேமித்து சஞ்சிதம்
உணவுக்குத் தந்தது பிராரப்தம்.

மழைபெய்யாவிடல், விதைத்தது தீயந்து விடும். குதிரில் உள்ள நெல்லும் கரிந்து விடும். உணவுக்குக் கொடுத்ததும் உண்டு முடிந்து விடும். எனவே மூன்றும் காலியாகி விடும்.

அதுபோல் ஆகாமியம் செய்யாமலும், சஞ்சிதம் ஞான அக்கினியால் எரிந்தும், பிராப்தம் உடலுழாய் துய்த்து முடிந்தும் மூவகையான வினைகளும் காலியானால் பிறப்பு நீங்கி விடுகிறது.

வினை நீக்க ஆத்மாவுக்கு சக்தி வேண்டும். சக்தியைப் பெற அம்பாள் வழிபாடே உகந்தது. உயர்ந்தது. இறுதியாக சுத்த ஆத்மா சக்தியோடு சேர்ந்து சிவத்தை - பராபரத்தை அடையும்.

முத்து மாரி அம்பாளின் மூன்றுவது கும்பாபிஷேக விழா சிறப்புற நிகழ், வயலூர் பெருமானை இறைஞ்சுகின்றேன்.

10-04-1987

○○○

3

சுப்பிர முனிய சுவாமிகள்

ஹாவாய்

சைவசித்தாந்த ஆதீனம், அமெரிக்கா.

27-03-1987

A Satelite Message from Grudeva

To Sithamparappillai Umashankar.

May His grace remove all obstacles from our path.

We were pleased to receive from you blessing letter for your Muththu Mari Ampal Third Kumbabishekam from our Hindu Church.

Our choisiest blessings for the Ampal Kumbabishekam and for a lifetime of spiritual fulfillment for all Ampal Backtas.

We encourage you as a Sishiya of mine to write me regularly and we take a personal interest in the lives of all our devotees. All the Swamies are aware of you having come forward and join me in welcoming you.

"Lord Siva is the Life of my Life"

"Love and blessings from this and inner worlds"

Saiva Siddhanta Church,
Gurudeva Sivaya Subramuniyaswami,
Guru Maha Sannidhanam of Kavai Aadheenam,
International Headquarters,
P. O. Box 10,
Kapaa, Hawaii, USA, 96746.

○○○

சுவாமி பிரேமாத்மானந்தர்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன், கொழும்பு.

25th Mar. 1987

Dear Mr. Umashankar,

I received your letter initiating that the third Kumbabishekam is being performed to Sri Muthumariambal Thirukovil, Madduvil in Jaffna district. This is said to be done once in 12 years to keep the (Arui) sanctity of the God.

I am happy you and your friends are doing this Kumbabishekam periodically.

I wish the function all success.

With Love and Namaskarams,
Your's in the Lord,
Swami Prematmananda
Swami in-charge
(Ramakrishna Mission - Ceylon Branch)

○○○

5

மீட்சி சுந்தரம் சாஸ்திரிகள்
ஆஸ்தான வித்வான்
புதுக்கோட்டை

ஓம் பூர்ணமத : பூர்ணமிதம் பூர்ணத் பூர்ணமுதச்யதே !
பூர்ணஸ்ய பூர்ண - மாதாய பூர்ண - மேவாவமிஷ்யதே !!

ஓம் சாந்தி : சாந்தி : ஸாந்தி !!

ஓம் அது பூரணம். இதுவும் பூரணம். பூர்ணத்தில் இருந்து பூர்ணம் உதய மாயுள்ளது. பூர்ணத் தினின்று பூர்ணத்தையெடுத்தும் பூர்ணமே எஞ்சி நிற்கின்றது.

ஓம் முவ் வகையிலும் சாந்தி நிலவுக !

ஸ்தூல உடம்பு சூக்கும உடம்பு. ஊன அறிவு, ஞான அறிவு. ஊன மொழி, ஞான மொழி. ஊனப் பார்வை, ஞானப் பார்வை. ஊன நடனம், ஞான நடனம். ஊன இசை, ஞான இசை. ஊன ஆடை, ஞான ஆடை. ஊனப் பால், ஞானப்பால், ஊன ஒளி, ஞான ஒளி. ஊன ஓலி, ஞான ஓலி, ஊன அமிர்தம், ஞான அமிர்தம்.

ஊனமும் பூரணமாகத் தெரிகின்றது. ஞானமும் பூரணமாகத் தெரிகின்றது. ஊனம் மாறுபட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றது. ஞானம் பூரணமாகவே இருக்கின்றது.

ஊனத்தை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி, உள்ளே இருக்கும் ஞானத்தை விவேகத்தால் தூண்டிப் பரிணமிக்கச் செய்ய வேண்டும். இதற்குப் பெருத்துணையாக இருப்பது அம்பாள் வழிபாடு ஒன்றேயாகும்.

கும்பாபிஷேகம் குறிக்கப்பட்ட கால இடைவெளி தவருது நடாத்தப்படல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அம்பாளின் தெய்வீக அருள் பாலித்துக் கொண்டு இருக்கும்.

முத்துமாரி அம்பாளின் மூன்றாவது கும்பாபிஷேக விழா சிறப்போடு நிகழ என் உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி !

04-04-1987.

மீனட்சி சுந்தரம் சாஸ்திரிகள்
ஆஸ்தான வித்வன்
புதுக்கோட்டை

○○○

II திருக்கோவில் சிறப்பு

எ
ஓம்

1. சக்தி வழிபாட்டினைப் புகட்டும் திருப்பாக்கள்

காரோமுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந்(து)
ஓமுகுமிரு கடைக்கண் ஞை
முரலிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக
அழகொழுகு முகத்தி ஞை
வாரோமுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித்
தெரியாத மருங்கு லாளைச்
சீரோமுகும் பதத்தாளை அருணையுண்ண
முலையாளைச் சிந்தை செய்வாம்

பூரணியைத் தனுகரண புவன போகங்கள்
தமைப் புரக்கு மாயா
காரணியைப் பசுபாச மலமகல மெஞ்ஞானக்
கண்ணில் தோன்றும்
ஆரணியைப் பரமசிவ னைந்த நடத்தின்
வைத்த வருட் கண்ணைளைச்
சீரணிகொள் பொழிற்றில்லைச் சிவகாம
சுந்தரியைச் சிந்தை செய்வாம்.

தற்பரனுக் குலகுதனு கரண மாகிச்
சொற்றிலள வறுபேதச் சக்தி யாகி

• யற்புதமாம் விந்துமோ கினிமானுகி
யனைத்தினையும் படைத்துயிர்கட் கன்னையாகிச்
சொற்பரவு மறைமுதலாங் கலைகளானுந்
தொழிலானு நினைவானுந் தொடரொன்த
சிற்பரையைப் பொற்பொதுவி ஞடல் கானுந்
திருவருளைப் பவமகலச் சிந்தை செய்வாம்.

சத்தியாய் விந்துவாய் மனேன் மனியாய்
தயங்கிய மகேசையா யுமையாய்
நித்தில வடந்தாள் முகில்முலைத் திருவாய்
நெடும் புகழ் வாணியாய் வேரு
யெத்திற மிறைவ னின்றவ னமனுக்
கியைதர வத்திற நின்று
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து
விளங்கு பூரணியயையேத் தெடுப்பாம்.

சீரணி சிருக்கு மனிவடஞ் சங்கு
திகிரிஞ் லப்படை யிலைவேல்
போரணி பாச மங்குசங் கழைவில்
பூங்கணை வேறுவே றணியா
ஆரணன் மாய னரணிய முதத்தன்
அனங்கனென் றிவர்தொழிற் கெல்லாம்
காரண மாத றெளித்தருள் கொளிக்குங்
கன்னியை யுன்னியேத் தெடுப்பாம்.

நான் முகன் நாவில் மேவி
நான்மறை வடிவாய் இன்னம்
தான் அரும் பொருள்கள் தேரத்
தடக்கையின் முறையுந் தாங்கித்
தேன் அலர் கமலப் போதில்
செழித்துவீற் றிருக்கும் அம்மை
கான் மலர் போற்றி நானும்
கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம்

திரு எம் பாவை

[சத்தியை வியந்து மணிவாசகர் திருவண்ணமலையில்]
அருளிய திருப்பாக்கள்

1. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கன்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
பொதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்வன்
எதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்
2. பாசம்பரஞ் சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசுமிடம் ஈதோ விண்ணேர்கள் எத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் நம்பலத்துள்
ஈசனுர்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.
3. முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழுஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.
4. ஓண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றே
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவுமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெனக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்

5. மாலறியா நான்முகனும் காணு மலையினைநாம்
     போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
     பாலூறு தேங்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
     ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
     கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
     சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
     ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
     எலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
6. மானேநீ னென்னலை நாளைவந் துங்களை
     நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணுமே
     போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றே
     வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
     தானேவந் தெம்மைத் தலைஅளித்தாட் கொண்டருங்கும்
     வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
     ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
     ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.
7. அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
     உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
     சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்னன்றே வாய்திறப்பாய்
     தென்னைன் ஞமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
     என்னுளை என்அரையன் இன்னமுதென் ரெல்லோழுஞ்
     சொன்னேம்கேள் வெவ்வேருய் இன்னந் துயிலுதியோ
     வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
     என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
8. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
     எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
     கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
     கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேம் கேட்டிலையோ
     வாழிச் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
     ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரே
     ஊழி முதல்வனுய் நிற ஒருவளை
     ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

9. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்.

10. பாதரளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணேரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பினுப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றூர் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

11. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகோர்என்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ஸீரு செல்வா சிறுமருங்குன்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாந் ஆட்கொண்டருஞும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்

12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவலயழும் எல்லோழும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்பு வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுளைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

13.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14.

காதார் குழைஆடப் பைம்பூண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல்ஆட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ் கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடலோர் எம்பாவாய்

15.

ஓ ரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிக்கர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேறைத் தான்பனியாள்
 பேரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆம் ஆறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

16.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முங்கூரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

17. செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள் பால்
     எங்கும் இலாத்தோர் இன்பநம் பாலதாக
     கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
         இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிக்
     செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளஞ் சேவகளை
         அங்கள் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
     நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
         பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

18. அண்ணு மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
     வின்னேர் முடியின் மனிததொகைவீ றற்றுற்போல்
     கண்ணூர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
         தண்ணூர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
     பெண்ணைகி ஆணைய் அவியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
         வின்னைகி மண்ணைகி இத்தனையும் வேருகிக்
     கண்ணூர் அமுதமுமாய் நின்றுன் கழல் பாடிப்
         பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

19. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
     றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
     எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம் கேள்
     எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
     எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
         கங்குல் பகலெலங்கண் மற்றெருன்றும் காணற்க
     இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
     எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்

20. போற்றி அருளுக்நின் ஆதியாம் பாதமலர்
     போற்றி அருளுக்நின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
     போற்றில் லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
     போற்றில் லா உயிர்க்கும் போக மாம் பூங்கழல்கள்
     போற்றில் லா உயிர்க்கும் ஈரும் இனையடிகள்
     போற்றிமால் நான்முகனுங் காணுத புண்டரிகம்
     போற்றியாம் உய்யாடுட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
     போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்

அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதி

1. உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித்
திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம்
போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்
குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
என்றன் விழுத்துணையே
2. மனிதரும் தேவரும் மாயா
முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே
கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும்
பக்ரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயுமென் புந்தியெந்
நாஞும் பொருந்துகவே
3. தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல
கோடி தவங்கள் செய்தார்
மண்ணளிக் கும்செல்ல மோபெறு
வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் கும்செல் வழும்அழி
யாழுத்தி வீடுமன்றே
பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள
யாமளைப் பைங்கிளியே
4. வெவ்விய பாகத் திறைவரும்
நீயு மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்
கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்
பாதமு மாகிவந்து
வெவ்விய காலனென் மேல்வரும்
போது வெளிநிற்கவே
5. பின்னே திரிந்துள் னடியாரைப்
பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்
டேன்முதல் மூவருக்கும்

அன்னே உலகுக் கபிராமி
என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனியுன்னை யான்மற
வாமல்நின் ரேத்துவனே

6. சொல்லும் பொருளும் என்றட
மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி
யேநின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழுமவர்க்
கேயழி யாவரசும்
செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ
லோகமுஞ் சித்திக்குமே

7. புண்ணியஞ் செய்தன மேமன
மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும்
கூடிநம் காரணத்தால்
நண்ணியிங் கேவந்து தம்மடி
யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல்பத்ம
பாதம் பதித்திடவே

8. தவளே யிவளெங்கள் சங்கர
ஞர்மணை மங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக் கண்ணையும்
ஆயினள் ஆகையினைல்
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும்
மேலை இறைவியுமாம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வமுன்
டாகமெய்த் வொண்டு செய்தே

9. நாயகி நான்முகி நாரா
யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி
சாமளை சாதிநங்கு
வாயகி மாலினி வராகி
குலினி மாதங்கியென்
ரூயகி யாதி உடையாள்
சரண் அரண்நமக்கே

10.

அரணம் பொருளென் றஞ்சோன்
 றிலாத் அசரர் தங்கள்
 முரணன் றழிய முனிந்தபெம்
 மானும் முகுந்தனுமே
 சரணம் சரணம் என்னின்ற
 நாயகி தன்னடியார்
 மரணம் பிறவி இரண்டுமெய்
 தார் இந்த வையகத்தே

11.

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினிற்
 சாத்திய செய்யப்பட்டும்
 பென்னம் பெரிய முலையும்முத்
 தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
 கன்னங் கரிய குழலும்கண்
 முன்றுங் கருத்தில் வைத்துத்
 தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது
 போலும் தவமில்லையே

12.

அருணம் புயத்துமென் சித்தாம்
 புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
 தருணம் புயமுலைத் தையல்நல்
 லாள்தகை சேர்நயனக்
 கருணம் புயமும் வதனும்
 புயமும் காராம்புயமும்
 சருணம் புயமுல் லாற்கண்டி
 லேலெனு தஞ்சமுமே

13.

நாயே ணையுமிங் கொருபொரு
 ளாக நயந்துவந்து
 நீயே நினைவின்றி யாண்டுகொண்
 டாய்நின்ணை யுள்ளவண்ணம்
 பேயே னறிய மறிவுதந்
 தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
 தாயே மலைகமளே செங்கண்
 மால்திருத் தங்கச்சியே

14.

வல்லப மொன்றறி யேங்கிறி
 யேனின் மலரடிச்செம்
 பல்லவ மல்லது பற்றென்றி
 லேன்பசும் பொற்பொருப்பு

வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்
 பாய்வினை யேன்தொடுத்த
 சொல்லவ மாயினு நின்திரு
 நாமங்கள் தோத்திரமே

• 15.
 தனந்தருங் கல்வி தருமொரு
 நாளுந் தளர்வறியா
 மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந்
 தருநெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 வினந்தரு நல்லன வெல்லாந்
 தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழ ளாளபி
 ராமி கடைக்கண்களே.

16.
 கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண்
 டேங்கடம் பாடவியிற்
 பண்களிக் குங்குரல் வீணையுங்
 கையும் பயோதரமு
 மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு
 மாகி மதங்கர்குலப்
 பெண்களில் தோன்றிய வெம்பெரு
 மாட்டிதன் பேரழகே.

17.
 நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும்
 வேதமும் நாரணனும்
 அயனும் பரவும் அபிராம
 வல்லி அடியினையைப்
 பயனென்று கொண்டவர் பாவையர்
 ஆடவும் பாடவும்பொன்
 சயனம் பொருந்து தமனியக்
 காவினில் தங்குவரே.

18.
 பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்
 குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
 உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி
 காளி ஒளிருங்கலா
 வயிரவி மண்டலி மாலினி
 சூலி வராகியென்றே
 செயிரவி நாள்மறை சேர்த்திரு
 நாமங்கள் செப்புவரே.

19.

விழிக்கே யருஞன்ட பிராம
 வல்லிக்கு வேதஞ் சொன்ன
 வழிக்கே வழிபட நெஞ்கள்
 தெமக்கவ் வழிகிடக்கப்
 பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க
 ளேசெய்து பாழ்ந்தரகக்
 குழிக்கே யழுந்துங் கயவர்தம்
 மோடென்ன கூட்டினியே

20.

மொழிக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத
 நின்றிரு மூர்த்தெயன்றன்
 விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற
 தால்விழி யான்மதனை
 யழிக்குந் றலைவ ரழியா
 விரதத்தை யண்டமெல்லாம்
 பழிக்கும் படியொரு பாகங்கொண்
 டாஞும் பராபரையே.

21.

பரமென் றுனையடைந் தேன்றமி
 யேனுமுன் பக்தருக்குட்
 டரமன் றிவனென்று தள்ளத்
 தகாது தரியலர்தம்
 புரமன் றெரியப் பொருப்புவில்
 வாங்கிய போதிலயன்
 சிரமொன்று செற்றகை யானிடப்
 பாகஞ் சிறந்தவளே

22.

பதத்தே யுருகிநின் பாதத்தி
 லேமெனம் பற்றியுன்ற
 னிதத்தே யொழுக வடிமைகொண்
 டாயினி யானெருவர்
 மதத்தே மதிமயங் கேனவர்
 போன வழியுஞ் செல்லேன்
 முதத்தேவர் முவரும் யாவரும்
 போற்று முகிழ்நகையே.

23.

நன்றே வருகினுந் தீதே
 விளாகினு நான்றிவ
 தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே
 பரமெனக் குள்ளவெல்லா

Donated by:-

மன்றே யுனதென் றளித்துவிட
டேனழி யாதகுணக்
குன்றே யருட்கட லேயிம
வான்பெற்ற கோமளமே.

24. குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்
தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
குழையைப் பொருத் திருநெடுந்
தோனுங் கரும்பு வில்லும்
விழையைப் பொருதிறல் வேரியம்
பாணமும் வெண்ணைகையு
முழையைப் பொரு கண்ணு நெஞ்சிலேப்
போது முதிக்கின்றனவே.

25. ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம
வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத்
தாளைப் புவியடங்கக்
காத்தாளை ஜிங்களை பாசாங்
குசமுங் கரும்பு மங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு
வார்க்கொரு தீங்கில்லையே.

—ஃ—

முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
ஸூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சியானாள்
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
தன்னைமறந் தாள்தன் ஞமங்கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

—நாவுக்கரசர்—

○○○

ஷ

ஷம்

சகலகலாவல்லி மாலை
[குமரகுருபர சுவாமிகள்]

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்

துண்டா னுறங்க வொளித்தான்பித
 தாகவுண் டாக்கும் வண்ணங்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே

2. நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
 வாய்பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
 காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே

3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
 லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே

4. தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியுஞ் சொற்சவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே

5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதுபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெடுந் தாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

6. பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
           தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
       எண்ணும் பெழூதெளி தெய்தநல்
           காயெழு தாமறையும்
       விண்ணும் புளியும் புனலுங்
           கனலும் வெங் காலுமன்பர்
       கண்ணும் கருத்து நிறைந்தாய்
           சகல கலாவல்லியே
7. பாட்டும் பொருஞும் பொருளாற்
           பொருந்தும் பயனுமென்பார்
       கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
           காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
       தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
           லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
       காட்டும் வெள் னோதிமப் பேடே
           சகல கலாவல்லியே
8. சொல்விற் பனமு மவதான
           முங்கவி சொல்லவல்ல
       நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
           வாய்நளி ஞானஞ்சேர்
       செல்விக் கரிதென் ரெருகால
           முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
       கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
           சகல கலாவல்லியே
9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
           ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன
       நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
           யார் நிலந் தோய்புழைக்கை
       நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
           டரசன்ன நாண நடை
       கற்கும் பதாம் புயத் தாயே
           சகல கலாவல்லியே
10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
           மேற்பட்ட மன்னருமென்
       பண்கண்ட ளவிற் பணியச்செய்
           வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்

விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே

—ஃ—

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவிலமர்ந்துறை வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பினை நங்காய் வேதப் பொனுக் கிறைவி
 முத்தின் குடையுடையாளே மூவுலகுந் தொழு தேவி
 செப்புக வித்தன முலையாய் செவ்வரி யோடி கண்ணுய்
 முத்து நிரைத்த வெண்பல்லாய் முருக்கம்பூ நிறத்தாளே
 தக்கோலந் தின்ற துவர்வாயாய் சரஸ்வதி என்னும் திருவே
 எக்காலு முனைத் தொழுவோம் எழுத்தறி புத்திபண்ணி வைப்பாய்
 ஆக்காய் எம்பெருமாட்டி அழகிய பூவணை மீதாய்
 நோக்கா யென்மிடி தீர நொடிக்கும் பிரமாணத்திலே நோக்காயே
 சாலிநெல் லரிசிகொண்டு சரஸ்வதி பூசை பண்ணி
 பாலொடு பழத்தை நிரப்பி பரவித்தொழுவோம் நங்காய்
 நங்காய் நங்காய் நமஸ்து ஞானக் கொழுந்தே நமஸ்து
 கல்விக் கரசே நமஸ்து கணக்கறி தேவி நமஸ்து
 சொல்லும் பொருளே நமஸ்து சூக்கும் ரூபி நமஸ்து

—ஃ—

உலகத்து நாயகியே ! - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்து மாரி !

உன்பாதம் சரண்புகுந்தோம் - எங்கள் முத்துமாரி
 அம்மா எங்கள் முத்து மாரி !

கலகத் தரக்கர்பலர் - எங்கள் முத்து மாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்து மாரி !

கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டார் - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி

பலகற்றும் பலகேட்டும் - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

பயனென்று மில்லையடி - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

நிலையெங்கும் காணவில்லை - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

நின்பாதம் சரண்புகுந்தோம் - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி

துணி வெஞக்க மண்ணுண்டு - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

தோல்வெஞுக்கச் சாம்பருண்டு - எங்கள் முத்துமாரி !
 அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

மணிவெளுக்கச் சாணையுண்டு - எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

மனம்வெளுக்க வழியில்லை . எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

பணிகளுக்கு மாற்றுண்டு - எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

பேதமைக்கு மாற்றில்லை - எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

அணிகளுக்கொ ரெல்லையில்லாய் - எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

அடைக்கலமிங் குனைப்புகுந்தோம் - எங்கள் முத்துமாரி !

அம்மா எங்கள் முத்துமாரி !

—ஃ—

2. அம்பாளின் சத்தித் தத்துவம்

உலக சீவராசிகளை உய்விக்கும் பொருட்டு அம்பாளின் சக்தி இரு நிலைகளில் பரிணமித்துள்ளது. இவற்றை நாம் சகுணமாகவும் நிற்குணமாகவும் தெளியலாம் தேவியின் சக்தி நீக்கமற எங்கும் வியாபித்துள்ளது. இவ்விரு சக்திகளையும் திரோதானம் என்றும் சுத்தம் என்றும் சைவ சித்தாந்தம் கூறும். சிவனையும் அத்துவிதமான பராசக்தியையும் நாம் அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவில் தரிசிக்கிறோம். கேவல நிலையில் ஆணவ மலத்தால் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆன மாக்களைக் கடைத்தேறும்படி திருவுளம் கொண்ட சிவன், தனது கருணை மிகுதியால் சுத்த சக்தியை நோக்குகிறார். அதன் பேரூகச் சுத்தசக்தி ஆகாச ரூபமாக வியாபித்துள்ளது. இது சுத்த சூக்கும மாயையுடன் தொடர்புகொண்டு அருள்மிகு ஸ்ரீமகா முத்துமாரி அம்பாளாகப் பரிணமித்து ஞானக் கண்ணுடையோர்க்குக் காட்சியளிக்கிறார்.

ஊனக் கண்களை மட்டும் உடைய சகலர்க்கு மகா முத்துமாரியின் தத்துவம் புலப்படுதல் அரிது. எனினும் அவர்களும் உணர்ந்து தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு, சூக்கும மாயையை ஸ்தாலமாயையாகப் படைத்து அத்துடன் சம்பந்த ப்பட்டுப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசனம் தருகிறார்கள். இந்தப் பிரத்தியட்சக் காட்சியைக் கூட எல்லோராலும் வழுவறப் பெற முடிவதில்லை: பிரதியட்சக் காட்சியின் நுண் பொருளை நாம் நேரடியாக அறிந்து தெளிதல் சங்கடமாக உள்ளது. இதை நாம் நன்கு தெளிதல் வேண்டுமாயின் மெய்ப் பொருளைப் பிரத்தியட்சக் காட்சி மூலம் கிரகித்து [அனுமானித்து] அறியும் ஆற்றல் எம்மிடம் வேண்டும். இங்ஙனம் அனுமானித்து அறியும் ஆற்றலை விவேகம் என நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதை எமக்கு நல்குபவள் அருள்மிகு அம்பாள்தான்.

எனவே அம்பாளை நல்ல முறையில் பிரார்த்தித்து அவள் அருளியே எமது விவேகமாகப் பெற்று, அவளுடைய அருட்கண்ணே எமது மூன்றாவது கண்ணுக்கப் பொலிவுற உண்மை விளக்கத்தை அனுமானித்துத் தெளிவோமாக. அவளுடைய சொருபத்தை நாம் காண முடியாது மறைத்திருப்பது எம்மிடமுள்ள அஞ்ஞான இருளே ஆகும். இந்த இருளை நீக்கி அருள்பவள் அவளே ஆகும். இருள் நீக்கி அருளும் அம்பாளை வேதாங்கமாகிய காயத்திறி மந்திரம் ‘பார்கோ’ என விளிக் கின்றது. இங்ஙனம் பக்தியுடன் பிரார்த்தித்து எதை வேண்டுவது? பொன்னையா பொருளையா? பெரும்பட்டம் பதனியையா? இல்லவே இல்லை! காயத்திறி மாந்திரத்தைச் செபிப்போர் வேண்டுவது ஒன்றே ஒன்றுதான் உள்ளது. அது ‘தியோ! யோ ந பிரசோதயத்’ என்பதாம். அதாவது என்னுடைய விவேகத்தை ஒளிபெறச் செய்வாயாக’

அருள்மிகு அம்பாள் முக்கோண வடிவில் அமர்ந்து இருப்பதாக அறிகிறோம். முக்கோணம் என்பது பக்தர்களுடைய சாதனைக்குரிய வழிகாட்டிகளாக விளங்கும் மந்திரம், யந்திரம், தந்திரம், ஆகியனவாம். மந்திரத்தையும் யந்திரத்தையும் சரிவர எமக்கு தெளிவுபடுத்துவது தந்திரமாகிய விவேகமாகும். நாம் இப்பொழுது அம்பாள் அருளால் பெறும் விவேகத்தைக் கொண்டு அம்பாளின் மந்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் அவதானித்து அவற்றின் அகப்பொருளைப் பிழையற அனுமானி த்துத் தெளிந்து பரவசத்துடன் பூசிப்போம்.

இதோ அருள்மிகு அம்பாளின் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டா கிரியைகள் நடக்கின்றன. தேவியின் விக்கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொருட்டு வேதியர் யந்திரத்தைப் பீடாரோகணம் செய்து தேவி மந்திரங்களை உச்சரித்துப் புனிதமான யூசை செய்கின்றனர். இது புறக் காட்சியாகப் புலப்படுகிறது. இதுவே பிரத்தியட்சமாகிறது. பிரத்தியட்மாக மந்திர நாதம் எமது செவிகளில் ஒலிக்கின்றன, பிரத்தியட்சமாக யந்திரத் தகட்டின் ஒளி எமது கண்களில் பிரகாசிக்கின்றது. இந்தப் புற நாதமும் புற ஒளியும் எமக்குச் சரியான உண்மை விளக்கத்தைக் கொடுப்பதாக இல்லை. இவற்றின் உட்பொருளை நாம் அனுமானித்தே அறிய வேண்டியுள்ளது. சிலவேளை இவற்றை அனுமானித்து விளங்கிய ஞானியர்களிடமிருந்து கேட்டறியலாம். எனினும் யந்திர மந்திரத் தெளிவு சுதந்திரமாக ஒருவர்; திருவருள் கொண்டு அவதானித்து அனுமானித்துத் தெளிவதற்கு வேறு ஒன்றும் ஈடு இனையாகாது. தலைகளிலிருந்து சுதந்திரமடைந்த ஆன்மா சுயமாகவே உண்மை விளக்கம் பெறும்.

• ARCHIVES

யந்திரத்தின் மீது ஒழுங்காக வேதாகம முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்யப் படும் விக்கிரகம், யந்திரத்தினால் தெய்வீக ஆற்றல் பெறுகிறது. இது பன்னிருவருடங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழ வேண்டும்.

ஸைவக் கோயில்கள் மனித சீர்த்தையே உருவமாகக் கொண்டவை யாகும். ஸைவனின் கருப்பக்கிரகம் உடலின் சிரசாகிய மூலஸ்தானத்தில் உள்ளது. இதுவே

சகல்ராமாகும். இதில் அப்பனின் திருவருள் கருவாகப் பதியட்டும். நாத பிந்து வாகிய குழந்தைகள் இதில் உருவாகிப் பிறக்கட்டும். இக் குழந்தைகள் அன்னையின் அருட்பாலை அருந்தி வளர்ட்டும். இதன் பேரூக மக்களிடம் ஞான ஒளிபராவட்டும். உலக அரங்கில் சைவர்கள் முந்தி இருக்கட்டும்.

சத்தியைப் பற்றி இதுவரை ஓரளவு அறிந்தோம். முடிவில் தத்துவத்தைப் பற்றி சிறிதேயினும் அறிதல் அவசியமாகும். புலன்களுக்குப் புலப்படும் ஸ்தால மான சடப் பொருள்கள் தமது உருவிழந்து புலப்படாது நுண்ணிதாகவும், சூக்கும மாகவும் ஒருங்கும் அடிப்படையே தத்துவமாகும். ஒடுங்குவதும் விரிவதுமே மாயாதத்துவத்தின் இயல்பாகும். இதற்கு மூலகாரணம் சக்தியாகும். மாயையின் தத்துவங்கள் முப்பது ஆறு. தூல மாயையின் தத்துவங்கள் இருபத்தி நான்கு. இதன் மூலமே சீவன் அறிவைப் பெறுகின்றது. இவ்வறிவு கட்டுப்பாடுள்ள சுட்டு ணர்வுடைய தாகும். இது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியாக உள்ளது. ஆனால் இது சீவனின் பாசங்களை நீக்கி வீடுபேறு கொடுக்க வல்லதாக இல்லை. வீடுபேறு பெறுவதற்கு ஆத்ம ஞானமும் சிவஞானமுமே உதவுவனவாகும். இவை முறையே சூக்குமமாம் 7 ஆண்ம தத்துவங்களிலும், அதிலும் அதி சூக்குமமான 5 சிவதத்துவங்களிலும் உள்ளனவாகும். அம்பாளின் சக்தி வழிபாடு எம்மை இந்தத் தெய்வீக சூக்கும நிலைக்கு உயர்த்திக் கிருபையால் மீட்பதாகும். அம்பாளின் கடைக் கண் பார்வை கிட்டி விட்டால் சகல சௌபாக்கியங்களும் பேரின்பழும் கை கூடும். வேறு விளக்கம் வேண்டியதில்லை. அனைவரும் இதைச் சரிவர உணர்ந்து அம்பாளைப் பக்தி சிரத்தையுடன் பூசித்துப் பிறவிப் பயன் அடைந்து பல்லாண்டு வாழ வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம். அம்பாளின் சக்தி நிபாதம் பெறுதலே வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகட்டும்!

ஓம் சாந்தி;

30-03-1987

நா. செல்லப்பா.

— :- —

3. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோவிலில் உள்ள மூர்த்தங்கள்

முத்துமாரி அம்பாள் மூல மூர்த்தமாக இருந்த திருக் கோலத்தில் கிழக்கு முகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

அம்பாளிற்கு வலது பக்கமாக சற்றுப் பின்னேக்கி தெற்கே, கிழக்கு முகமாக எமது பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

அம்பாளிற்கு இடது பக்கமாக சற்றுப் பின்னேக்கி வடக்கே, கிழக்கு முகமாக எமது முருகப்பெருமான் வள்ளி, தெய்வயாளை சமேதராக எழுந்தருளியுள்ளார்.

காவல் தெய்வமான, விரபத்திரர் அம்பாளிற்கு நேரே சற்று இடது பக்கமாகக் கிழக்கே, மேற்கு நோக்கி எழுந்தருளி இருக்கின்றார்.

கிரக பாவ தோஷங்களைக்களையும் நவக்கிரகர் நந்தி பலிபீடத்திற்கு அண்மையாக வடக்குப் பக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

சண்டேஸ்வர தேவர் அம்பாளுக்கு அருகாமையில் வடக்கே எழுந்தருளியுள்ளார். வசந்தமண்டபத்தில் அம்பாள், விநாயகர், முருகன், வள்ளி, தெய்வானை போன்ற செப்புத்திருமேனிகள் உண்டு.

புதிய பாரிய சிவலிங்கம் ஒன்று உண்டு. இது பிரதிஷ்டை செய்யப்படவில்லை புதிய நந்தி தேவரும், பலிபீடமும், நாகதம்பிரான், சனிஸ்வரர் காளி போன்ற விக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

—ஃ—

III உற்சவங்கள்

4. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோவில் திருவிழாக்கள்

வருடா வருடம் வரும், வைகாசி மாதத்தில், திருவோண நட்சத்திரத்தில் திருவிழா ஆரம்பமாகும். ஆரம்ப நாளன்று அதிகாலை 4 மணிக்குக் கழுந்து வைத்துப் பொங்கல் ஆரம்பமாகும். காலை 8 மணிக்குப் பூஜையும், அபிஷேக ஆராதனைகளும் இடம் பெறும். மாலை 7 மணிக்கு அபிஷேகமும் பூஜையும் ஆராதனையும் இடம் பெறும்.

அம்பாள், பரிவார மூர்த்திகளுடன் உள்ளீதி, வெளிவீதி வலம் வரும் காட்சியும், மாலை ஆராதனையின் பின்னர் இடம் பெறும். இதோடு கூட்டுப் பிரார்த்தனை, பஜை, பண்ணிசை ஒதுதல், சமய சொற் பொழிவுகள் ஆகியன இடம் பெறும்.

இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகப் பத்து நாட்களுக்கு அம்பாளுக்கு அலங்கார விழவு எடுக்கப்படும்.

சந்திரபுரத்தில் அம்பாளைச் சூழவுள்ள மக்கள் பயபக்தியோடும், அன்போடும் ஆத்மீக பலத்தை, அம்பாளின் அருளைப் பெறவேண்டும் என்றும் மனதார நினைத்து உள்ளார வேண்டி உடல் நோவை மறந்து; விழவு எடுப்பதை, மாரியம்பாளின் அருட்கண்பார்வை பகரும்.

அம்பாளே சக்தி !

5. நவராத்திரி விழா

சக்தியாகிய ஓலி; வரிவடிவமாக வர, எழுத்தாக உருப்பெற திருமூலர் வேதம் சொல்கிறார்.

விந்துவி லுஞ்சமி நாதம் எழுந்திடப்
பந்தத் தலையில் பதினூறு கலையதாம்
அந்தர வாகரங்கு ஆல்உம்பு ஆயினீன்
அந்தமும் இன்றியே ஜம்பத்தொன்று ஆயதே

ஜம்பத்தொரு சத்தங்கள், ஓலித்துகள்கள் இருப்பதாக திருமந்திரம் புகல் கின்றது. இவை அனைத்தும் சக்தியின் பரிணமிப்புகளே.

கும்பழையின் விளக்கம்

கும்பத்திற்குச் சுற்றும் சீலை	— தோல்
கும்பத்திற்குச் சுற்றும் நூல்	— நாடி நரம்பு
குடம்	— தசை
தண்ணிர்	— இரத்தம்
உள்ளேபோடும் இரத்தினம்	— எலும்பு
தேங்காய்	— தலை
ஜந்து மாவிலை	— ஜந்து எழுத்து
தர்ப்பை	— குடுமி
பூக்கள்	— பிராணுயாமப் பூ
ஜெயிக்கும் மந்திரம்	— உயிர்

என ஆவாகனஞ் செய்து, தேவிக்குப் பூஜை செய்வது; புறப்பொருளின் யதார்த்தத்தை, அகப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் உண்மையைச் சாதன முறையில் அம்பாளைப் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். ஜைபம் செய்ய வேண்டும்.

நவராத்திரி விழா ஒன்பது தினங்களும் இத்திருக்கோவிலில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. இது புரட்டாதி மாதத்துச் சுக்கில் பக்கப் பிரதமை முதல் நவமியீருகிய ஒன்பது நாளும் அம்பாளைக்கும்பத்தில் பூஜை செய்து அநுட்டிக்கும் விரதமாகும்.

ஆன்ம கோடிகள் சோர்வடைந்து காணப்படும் காலத்தில் நவசக்தியை அவைகளுக்கு ஊட்டி அவைகளை ஊக்கப்படுத்தி ஈடேற்றுபவன் எம் முத்துமாரி அம்பாளன்றே !

இக்காலங்களில் ஆசார சீலராய் பக்தியோடு பாராயணஞ் செய்தல் உத்தமம் ஆகும்.

3-7-1981

30

அமரர்

இ. சிதம்பரப்பிள்ளை

6. திருநம் பாவை விழா

தை மாதம் முதல் ஆணிமாதம் வரையிலான ஆறுமாதகாலமும் குரியனுடைய உத்தராயனாம். அது தேவர்களுக்குப் பகல். ஆடி முதல் மார்கழி வரையில் குரிய பகவானுடைய தகவினையனம். அது தேவர்களுக்கு இரவு. எமக்கு அதி காலை நான்கு மணியிலிருந்து ஆறுமணி வரையில் பிரம்ம முகூர்த்தம். கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அது சிறந்த நேரம். அதே போன்று தேவர்களுடைய நாளில் மார்கழி முழுதும் பிரம்ம முகூர்த்தம்.

ஆதலால் மாதங்களில் மார்கழி மிகச் சிறந்தது. மக்களும் இம்மாதத்தில் வழிபாடு மிகைப்படவே செய்கின்றனர்.

சந்திரபுரத்து வாழ் மக்கள், சிறப்பாக மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் எழுந்து; தங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள திருக்கோவிலுக்கு சென்று; மணிவாசகப் பெருமான் சக்தியை வியந்து திவெண்ணைமலையில் பாடிய திருவெழுப்பாவைப் பாடல் களைப் பக்தி, பரவசம் மேலிட பாடுவார்கள்.

முத்துமாரி அம்பாள் கோவிலிலும் இவ்விழா, சிறப்பாக ஆதம் சக்தி வேண்டி; வருடா வருடம் நிகழ்கின்றது.

உயிர்கள் அனைத்துக்கும் எது இரவோ
அதில் யோகி விழித்திருக்கிறார்கள்
உயிர்களைல்லாம் துய்த்துணரும் நிலை
தத்துவஞானிக்கு இரவு

—::—

7. திருக்கோவில் பூஜை

கும்பாபிஷேகம் நிறைவு பெற்று, 48 மண்டல அபிஷேகங்களும் சங்காபி ஷேகமும் சிறப்பாக நடந்தேறின.

எம்முத்துமாரி அம்பாளுக்கு 3-08-1987 இல் இருந்து ஆறு காலப் பூஜை நடைபெறவுள்ளன.

காலை : 4-55 மணிக்கு மணிக்கோபுர மணி நாத ஓலி எழுப்பும்
5-00 மணிக்கு பள்ளியறைத் தீபாராதனை கோட்டீசையுடன் ஆரம்பமாகும்.

காலை : 8-00 மணிக்குக் காலைப் பூசை நிகழும்

மதியம் : 12-00 மணிக்கு உச்சிக் காலப் பூசை நிகழும்

மாலை : 3-00 மணிக்கு 1008 திருநாம குங்கும அர்ச்சனை பூஜை நிகழும்

மாலை : 5-00 மணிக்கு மாலைப் பூஜை நிகழும்

இரவு : 8-00 மணிக்கு அர்த்த ஜாமப் பூஜையும் நடை சாத்துதலும்

8. மட்டுவில் மாதாஸை அலங்கரிக்கும் கோயில்கள்

- [அ] சாந்த நாயகிசமேதராய்; சந்திரமெளீசராய்;
                   சந்திரபுர தலவாசனைய்;
                   ஜந்தொழில் விலாசனைய்;
                   நெல் வயல்கள் சூழ்ந்திருக்க;
                   சந்திர புரத்திலே
                   கோயில் கொண்டுள்ளார்
                   சிவபெருமான்
                   [மட்டுவில் சிவன் கோயில்]
- [ஆ] சந்திரமெளீசர் கோயிலுக்கு
                   அண்ணித்தாக
                   விக்கினங்களை யெல்லாம்
                   விலக்கவல்ல
                   விநாயகப் பெருமான்
                   கோயில் கொண்டுள்ளார்
- [இ] கண் நோயைக் களையவல்ல
                   கலைபலவும் காட்டுகின்ற
                   அருள் நிறைந்த அம்பாள்
                   ‘பன்றித்தலைச்சி’
                   கண்ணகை அம்பாள்’ கோயில்
                   கொண்டுள்ளார்
- [ஈ] மருத்துவராய்
                   மருந்தாய் ஆன
                   சிவன் உமைப் பிள்ளையார்;
                   ‘மருதடிப் பிள்ளையார்’ ஆகக்
                   கோயில், கொண்டுள்ளார்

9. சந்திரபுரம் பெற்றெடுத்த பெரியார்கள்

- [அ] ‘சந்தர மெள லீசனே யெந்தொழில் விலாசனே
                   சந்த்ரபுர தலவாசனே’
                   எனப்பாடிய
                   உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை
- [ஆ] கற்பனையின் களஞ்சியம்
                   இலக்கியத்தின்
                   சிகரம்
                   பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம்
- [இ] கந்த புராணம்
                   தக்ஷி காண்டத்திற்கு
                   உரையில் கரைகண்ட
                   இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி
                   சி. கணபதிப்பிள்ளை

10. முத்துமாரி அம்பாள் தீப தரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்

[அமரர் பொன்னையா. சங்கரப்பிள்ளை]

கேட்டவர் : அன்னரின் சகோதரி. திருமதி. செல்லம்மா பொன்னம்பலம்.

காலம் : அரை நூற்றுண்டு வரை இருக்கும்.

நேரம் : நன்னிரைவைத் தாண்டி, விடி வெள்ளி காலிக்கும் நேரத்திற்கு சற்று முன்பாக.

பொருள் : குளிர்மையான பார்வை. கனிவான குரல். உறுதியான நடை, வெள்ளை நிற சேலையுடன் ஒரு மாது, பனை ஓலையால் இழைக்கப்பட்ட கடகம் கையில் ஏந்தி; என் வீட்டு வாசல் வந்து படியில் அமர்ந்து;

‘அப்பா நான் இருப்பதோ ஒருசிறு குடிசை. மிகவும் முட்டுப் பட்டவள் உதவி செய்யப்பா எனக்கு’

என்று கூறிக் கூறி வந்த பாதையால் திரும்பி செல்ல, நானும் பின் தொடரா;

அம்மாது தன் குடிசையுள் சென்று - மறைந்து கொண்டாள்.

சங்கரப் பிள்ளையார் விழித்துக் கொண்டார். ஓலைக் குடிசையில் இருந்த மாது ஸ்ரீ மகா முத்துமாரி அம்பாள் என உணர்ந்தார்.

முடிவு : சங்கரப் பிள்ளையார் முதன் முதலில் முத்துமாரி அம்பாளுக்கு உறுதியான கோயில் ஒன்றை அமைக்க விரும்பினார்

விளைவு : தம்பியார் தாமோதரம் பிள்ளையாரின் பொருள் கிடைத்தது. சங்கரப் பிள்ளையாரிடம் மனம் நிறைந்திருந்தது.

திருக்கோவிலும் வளர வளர குடிசையும் மறைந்தது.

அம்பாளின் ‘தீப தரிசனம்’ முதலில் சங்கரப் பிள்ளையார் பெற்றுர். தானமும் தவமும் அவர் செய்ததன்கே !

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

—ஃ—

11. ஆதி சங்கரர்

தென் இந்தியாவில் கேரள நாட்டில் ‘காலடி’ எனும் ஊரில் அவதரித்தார்,

எட்டாவது வயதில் உபநயனம் பெற்றார். பதினாறு வயதிற்குள் எல்லாக் கலைகளையும் கற்றார். தாயாரின் ஆசியுடன் துறவு பூண்டார். பல ஆத்மீக நூல்கள் எழுதியுள்ளார். நருமதையாற்றங் கரையில் இருந்து பிரம்ம சூத்திரத் திற்குப் பாஷ்யம் எழுதினார். அத்வைத் வேதாந்த கொள்கைக்குத் திடமான அஸ்தி வாரமிட்டார். பாரததேசத்தில்; மேற்கே துவாரகையில் காளிகாமடமும், வடக்கே இமய மலையில் பதரிகாசிரமத்தருகில் ஜோதிர் மடமும், கிழக்கே பூரி ஐகந்நாத கேஷத்திரத்தில் சாரதா மடமும் நிறுவினார். இவை அன்று போல் இன்றும் ஆத்மசக்தி நிறைந்த ஆச்சிரமங்களாக விளங்குகின்றன.

ஆதி சங்கரர் தனது முப்பத்து இரண்டாவது வயதில் மகா சமாதியானார். இவரைப் பலர் சிவபெருமானுடைய அவதாரமாகக் கருதுகின்றார்கள்.

—ஃ—

சங்கரரின் ‘அம்பான்’ பிரார்த்தனை

தமிழாக்கம் - இராமகிருஷ்ண மடம்

—மயிலாப்பூர்—

தாயே! மந்திரமோ, தந்திரமோ, ஸ்தோத்திரமோ நான் அறியேன். ஆவாஹனமோ தியானமோ செய்ய அறியேன். உன்னுடைய புகழைப் பாடவும் அறியேன். உனது பூஜா முத்திரைகளை அறியேன். எனக்கோ அழக் கூடத் தெரியாது. ஆனால் உன்னை வந்தடைந்தால் அது துன்பத்தை எல்லாம் போக்கும் என்ற ‘இது’ ஒன்று தெரியும்.

○○○

உன் கட்டிலையை உணராமையாலும், பொருளில்லாக கொடுமையினாலும், ஊக்கக் குறைவாலும், விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யச் சக்தியில்லாமல் போன மையால் உன் திருவடிகளினின்று எனக்கு எந்த நழுவுதல் ஏற்பட்டதோ அது உன்னால் மன்னிக்கப்படுதல் வேண்டும். தாயே! அனைவரையும் கைதூக்கி விடுபவளே! மங்களஸ்வரூபியே! கெட்ட மகன் பிறக்கலாம். ஒரு போதும் கெட்ட தாய் இல்லையன்றே?

○○○

தேவியே ! ஆபத்துக்களில் அழுந்திய சமயத்தில் நான் உன்னை மனதால் நினைக்கிறேன். கருணைக் கடலின் நாயகியே ! இதை என் தூர்க்குணமாகக் கொள் என்றே ! பசி தாகக் கொடுமையால் வருந்துபவர்கள் தாயாரை நினைப்பது இயற்கையின்றே !

○○○

சாஸ்திர விதிகளை அறியாமையாலும், பொருளின்மையாலும், வழிதெரியாமையாலும், சோம்பலாலும் நான் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமலிருக்கின்றேன். ஆகையால் உன் திருவடிகளுக்கு நான் இழைத்த பிழைகள் ! என்னிறந்தவை. தாயே ! உலகைக் காப்பவளே ! என் பாவங்களைப் பொறுத்தருள் வேண்டும்

○○○

தாயே ! பூமியில் நல்ல ஸ்வபாவமுள்ள பிள்ளைகள் பலர் உனக்கு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடையில் நானே மதிகெட்டபிள்ளை. மங்களஸ்வரூபியே ! உன்னைத் தாயென்று போற்றுமல் விட்டு விட்டது என் குறை ! எனினும் நான் போனபடி என்னை விட்டு விடுதல் உனக்குத் தகுமோ ! கெட்டமகன் பிறக்கலாம். ஒருபோதும் கெட்டதாய் இல்லையன்றே ?

* * *

எனக்கு மோகஷத்தில் ஆசையில்லை; பெருமை பெறவும் இச்சையில்லை; விஞ்ஞானத்திலும் நோக்கமில்லை. சுகத்திலும் அவா இல்லை. சந்திரன் போன்ற முகமுடையவளே ! தாயே ! ‘ம்ருடானீ, ருத்ரானீ, சிவா சிவா, பவானீ’ என்று ஜபம் செய்யும் பொருட்டு எனக்குப் பிறவி வரட்டும் என்று உன்னை நான் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

* * *

உலகில் எங்கும் என்னைப்போல் பாவம் செய்தவரும் இல்லை, உன்னைப்போல் பாவத்தைப் போக்கும் சக்தியும் இல்லை. தேவி ! இதை என்னிப்பபார்த்து உன் இஷ்டம் போல் செய்.

* * *

சிவனே ! பசுபதியே ! பார்வதீ பதியே ! வழி தெரியாத காடு போன்று துன்பம் நிறைந்த இந்த ஸம்லாரத்திலிருந்து என்னைக் காத்தருள்வாயாக,

* * *

சிவனே ! கைகளாலோ, கால்களாலோ, காதுகளாலோ, பேச்சாலோ, உடலாலோ, செயலாலோ, மனதாலோ என்னென்ன பிழைகள் செய்துள்ளேனே, செய்யத்தக்கதை விட்டதாயினும், தகாததைச் செய்ததாயினும், அவற்றையெல்லாம் பொறுத்தருள்வாயாக. கருணைக் கடலே ! மகா தேவா ! சம்போ ! உன் நாமம் வெற்றியுடன் விளங்குவதாக.

* * *

யெளவனத்தில் சர்ரம் நல்ல திடமுள்ளதாயினும் விஷத்தைத் தலைகளில் தரிக்கும் ஐந்து பாம்புகளால் உடல் பூராவும் கடிக்கப்பட்டு, விவேகத்தை இழந்து பிள்ளை, பெண்டாட்டி, உண்டி, சுகம் என்றவற்றில் ஆழ்ந்து சிவத்தியானமே இல்லாமல் என்னுடைய இருதயத்தில் அபிமானமும் கர்வமும் குடி கொண்டிருந்தது சிவனே ! மஹாதேவனே ! சம்புவே ! என்னுடைய பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்.

○○○

கிழப்பருவத்தில் இந்தியங்கள் செயலற்றுப் போய் புத்தியும் சக்தியும் இழுந்து ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபங்களாலும் பாவத்தாலும் நோய்களாலும் உற்றார்களின் பிரிவாற்றுமையாலும் தளர்ந்து எல்லோரும் இரங்கும் படியான நிலையிலிருந்து கொண்டு, வீணை ஆசையில் மனதை அலைய விட்டு சிவத்தியானம் சிறிதுமின்றியிருக்கின்றேன். சிவனே ! மஹாதேவனே ! என்னுடைய பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்.

○○○

பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஓவ்வொரு நாளாக ஆயுள் அழிந்து போகிறது, யெளவனம் கழிகின்றது, சென்ற காலங்கள் திரும்பி வருவதில்லை, காலம் உலகை விழங்குகின்றது, நீரில் குமிழி போல் செல்வம் இருக்கின்றது, வாழ்க்கை மின்னலைப் போன்று நொடிப்பொழுதில் மறைகின்றது. ஆகையால் சரணடைந்தவர்களைக் காக்கும் உண்ணை நான் இப்பொழுது வந்தடைகின்றேன். என்னைக் காத்து அருள் புரிவாயாக.

* * *

எவருடைய விளக்கமானது இல்லாதது போன்ற பொருள்களிடை உண்மை வடிவாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, எவர் தம்மை அடைந்தவர்களை ‘நீ அதுவாக இருக்கின்றாய்’ என்னும் வேதவாக்கினால் போதிக்கின்றாரோ, எவரை ஸாக்ஷாத் கரிப்பதால் பிறவிக்கடலில் மீண்டும் திருப்புதல் ஏற்படாதோ, அந்த ஸீ குரு மூர்த்தியின் வடிவான தட்சிணை மூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம். பிறவித் துன்பத்தைப் போக்குபவரும், முவலகிற்கும் குருவும், ஞானிகருக்கு அபரோட்சானு பூதியை அருள்பவரும் ஆகிய பகவானுக்கு நம்ஸ்காரம்.

* * *

ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் முழுகிய நான் அதிலுள்ள துன்பங்களைக் கண்டு நடுங்கு கின்றேன். காமம், பேராசை, அஞ்ஞானம் முதலிய பினிகளால் பினிக்கப்பட்டுள்ளேன். பவானீ, எனக்குப் பலமாயும் புகலிடமாயுமின்னைச் சரணடைகின்றேன்.

* * *

நான் தானமும் செய்யவில்லை; தியானமும் செய்யவில்லை. எனக்குப் பூஜா மந்திரங்கள் தெரியாது, பூஜை செய்யவும் தெரியாது. எனக்கு வைராக்கியழு அடைகின்றேன்.

* * *

சுத்தஸ்படிகம் போல் பரிசுத்தமான பரமசிவன் என்னுடைய பிழைகளை
மன்னித்து அருள்ட்டும். அருட்செல்வத்தை அளிக்கட்டும்.

***

எங்கெலாம் என்மனம் செல்கின்றதோ !
அங்கெலாம் உன்றருவம் இருக்கட்டுமே !
எங்கெலாம் என்சென்னி செல்கின்றதோ !
அங்கெலாம் உன்பாதம் இருக்கட்டுமே !

○○○

IV முத்தமிழும் முத்திதலமும்

12. முத்துமாரி அம்பாள் வெண்பா [அமரர். இராமலிங்கம். சிதம்பரப்பிள்ளை],

சந்த்ரபுர மாரியம்பாள் தக்கதிருக் கோயிலுக்கு
வந்து வணங்கி வழிபடுவோர்—இந்திரராய்ப்
பாவவினை நீங்கிப் பயனைனத் தும்பெற்றுத்
தேவநிலை சார்வர் சிறந்து.

—ஓ—

13. முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோவில் ஊஞ்சல் பா. கடவுள் வாழ்த்து

எண்ணுவதை எழுத்தாக்கி எண்ணைக்கி விண்ணில்
ஒண்ணுள் ஒன்றுக்கும் ஒண்பொருளே ! - எண்ணில்
ஆனந்த மோனந்த தேனந்த சோதரா !
ஆனந்தித் தேன்(அ)லம் போதரா !

—ஓ—

1. விந்தய மலையில் விளைந்த முத்தே !
இந்திய மண்ணில் தவழ்ந்த தவமே !
எந்தையி னேர்க்கும் சிந்தையி னேர்க்கும்
மந்தையி னேர்க்கும் அருளும் குழந்தாய் !
கந்தையில் கவினைக் காட்டும் ஒளியே !
பந்தபா சமகற்றும் பதியே ! நிதியே !
முந்தைய பொருளின் பொருளே ! இரேணுவே !
முத்து மாரியே ! ஆடாய் ! ஊஞ்சல் !!

—ஓ—

2. நருமதை ஆட ! நயனங்கள் ஆட !
     நாகன வாழும் நத்ததைப் பாட !
     திருமறை குயிலினம் திகழ்தர ஓத !
     மயிலினம் மனையொடு ஆட ! ஆட !
     அருமறை ஆவினம் அருள ! அருள !
     வருமறை வாழ ! வழிமறை விரிய !
     ஒருமறை மாரியே ! ஆடாய் ! ஊஞ்சல்

* * *

3. ‘மணி’யென முனிவர் ‘மதி’யென மொழிய !
     மணமென மலர்ந்த சமதக் கினியும்
     இனைவன ‘சக்தி சிவம்’ தாகவே !
     இரேணு கையாரும் தவமது செயவே !
     பணியிற் பனித்த சடையும் ஆட !
     ‘பதி’யின் பாதமு பாதமு மாட !
     அனிய ணியான ஆரமும் ஆட !
     அன்னை மாரியே ! ஆடாய் ! ஊஞ்சல !!

* * *

4. தமிழ்த் தேன் தந்த திரண தூமக்கினி யெனும்
     ‘தொல் காப்பியம்’ ஈன்ற தொல்காப்பியர் ஈன்று
     தமிழ் ஆறு தமிழாய் தரணி யெல்லாம் தோயத்
     தமிழ் ஆன தமிழே ! அமிழ்தே ! தாயே !
     ‘தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயிற்’ கோதே ! கோவே !
     அழகே ! அருளே ! அம்பா ! அம்மா ! அன்னைத்
     தமிழ் ஆள ! தடை வீழ ! ‘தான்’ அவிழ !
     தாயே ! மாரியே ! ஆடாய் ! ஆடாய் ! ஊஞ்சல !

* * *

5. வேதம் காதில் கெஞ்ச ! கெஞ்ச !
     போதமெ யஞானம் விஞ்ச ! விஞ்ச !
     நாதம் நாவில் கொஞ்ச ! கொஞ்ச
         நகரம் நரகம் அஞ்ச ! அஞ்ச !
     பாதம் ‘பதி’யில் எஞ்ச ! எஞ்ச !
         பாவம் பாசம் துஞ்ச ! துஞ்ச !
     அமிர்தம் ‘ஆ’வில் மிஞ்ச ! மிஞ்ச !
         அம்மா ! மாரி ! ஆடாய் ! ஊஞ்சல !

* * *

6.   திருக்கோயில் திருக்கேணி திருக்கங்கை ஆகாவோ !
           திருக்காலும் திருக்கையும் திருநட்டம் ஆடாவோ !
     திருத்தேரில் திருமேனித் திருக்கோலம் காணுவோ !
     திருத்தேரும் திருவீதி திருவுலாப் போகாவோ !
     ‘திரு’மாதும் திருமாலும் ‘திரு’வோடு பாடாவோ !
     திருநாளை வருநாளில் திருஹரில் தருவாயோ !
     ‘திரு’(த)தாயே ! ஒரு(த)தாயே ! திருமட்டுப் பெருமாதே !
     ‘திரு’முத்து மாரியே ! ஆடாயே ! திருஊஞ்சல் !!

०००

7.   மட்டுவி லம்பதியே ! மட்டில்லாப் பொதியே !
     நிட்டுரே ! நிராகுலமே ! நிர்ப்பயனே !— மட்டுறும்
     அருள்மிகு முத்துமாரி அம்பாள் ‘திரு’
     அருள ஊஞ்சல் ஆடும்

* * *

ஆக்கம் - சிதம்பரப்பிள்ளை. உமாசங்கர்.

VII வரலாறு தொல் பொருள் இயல்

14. திருக்கோயில் வரலாறு

500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முத்து மாரி அம்பாள் ஒரு குடிசையில் எழுந்தளியிருந்தார் என அறியக் கிடக்கின்றது. இந்த சந்திரபுரத்திலே ஒரு பெண் தபசி, தற்போதை அம்பாள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தில் நிஷ்டை கூடி அதில் சமாதியானார் என ஊசிக்க இடம் இருக்கின்றது. ஒரு சில சான்றுகள் ஏட்டுப்பிரதியாக இருக்கின்றன. இந்த எட்டினை எவ்வாறு அமர்களே. சிதம்பரப் பிள்ளை பெற்றார் என்பது பெரும் புதிராகவே இருக்கின்றது.

இது அம்பாளின் மகிமை என்றே வியந்து பேசவேண்டியிருக்கின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் பண்டாரங்களினால் போற்றிப் பூசித்து வரப்பட்டுள்ளது. இது தலைமுறை தலைமுறையாக வழிவந்துள்ளது.

40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இப்பகுதியினை திரு. பெ. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் நன்கொடையாகவும், விலை கொடுத்தும் வாங்கி, அம்பாள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தினைத் தனதாக்கினார். சிறு குடிசை திருக்கோயிலாக அவரின் பொருள் வளத்தால் பரிணமித்தது. திருக்கோயில் மகிமை இருந்தவாறே.

—००—

‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’

தொல்காப்பியம்

அம்பாள் விமானமும் கலசமும்

15. முத்துமாரி அம்பாள் [மூல மூர்த்தி] வரலாறு.

முன்னுரை.

மாரியம்பாளுக்கு எனத் தனியான காதை புராணங்களில் எங்களும் கூறப்படவில்லை. ஆனால் மாரியம்பாள் வரலாற்றைச் சிறிது சிறிதாகப் பல முனிவர் களின் வரலாறுகள் துலாம்பரமாக்குகின்றன.

- ★ வால்மீகி முனிவர் ★ சமதக்கினி முனிவர்
- ★ தத்தாத்ரேய முனிவர் ★ திரண தூமக்கினியார் [தொல்காப்பியர்].
- ★ உலகப் புகழ்பெற்ற வீரனுகிய கார்த்த வீரியார்ச்சனன்
- ★ இராமாயண ஆரம்ப காலத்திருந்த பரசுராமன்.

சமதக்கினி முனிவரின் அடிச்சவடு யசர், சாம வேதங்களிடையே காணப் படுகின்றது.

மகா மேருமலை : பொன் நிறம். புராண இதிகாசங்களின்படி இமயத்தின் வடக்கேயுள்ளது.

கைமலை : வெள்ளி மலை எனப்படும். இம்மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான், இமயமலையின் அரசனின் முதல் மகளான உமையை மனைவியாகக் கொண்டும், இளைய மகளான கங்கையைச் சடாமுடியில் தரித்துக் கொண்டார் என்றும் புராணங்கள் இயம்புகின்றன.

நூல்களில் ஒடு வங்கங்கள்

இமய மலையில் கங்கை ஊற்றெடுத்து விழுகிறது. இங்கு ‘நெமிசா ராணியம்’ எனும் அழகிய வனம் உண்டு. இதில் வாழ்ந்த முனிவர்களுக்கு. காலத்திற்குக் காலம் பல விருத்தாந்தங்களை சூதமா முனிவர் கூறினார். இவையே பின்னர் புராணங்களாயின.

விந்தயமலை : கங்கைக்குத் தெற்கே அடர்ந்த பல பெரிய வனங்கள் உண்டு. இவைக்குத் தெற்கே விந்தய மலை உண்டு. இதுவும் இமயம், கையிலம், மேரு போன்று பெருமை மிகுந்தது, இது இந்தியக் கண்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து மிக ஒங்கி வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. இதனால் சூரியரும் சந்திரரும் ஒரு பகுதியினுள் புக முடியவில்லை. இதனால் மக்கள் பயந்து சிவனிடம் முறையிட்டார்கள். சிவனின் வேண்டுகோளின்படி விந்தய மலையின் செருக்கை அகத்திய மாழுனி பிரணவத்தை ஓதி அடக்கினார். அவர் அதனை முதன் முதலாகக் கடந்தார். அகத்தியர், ‘சமதக்கினியாருமூச் சென்று திரண தூமக்கினியாரைப் [தொல்காப்பியரை] பெற்று, தென்னாடு போந்து பொதியத் தமர்ந்து தமிழ் இலக்கணங்களை வகுத்தார்’, என தொல் காப்பியம் உரைகண்ட நச்சினார்க் கினியர் உரைகின்றார்.

விந்தய மலைக்குத் தெற்கே நருமதை ஆறு பாய்கின்றது. இது கிழக்கிருந்து மேற்கே சென்று அரபிக் கடலில் வீழ்கின்றது. கங்கை போன்று இதுவும் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம்.

நருமதை ஆறும் - அதன் தெய்வீகச் சிறப்பும்

மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு ஆண் என்றும், அதை ‘நதம்’ என்றும், அழைப்பது மரபு. இதனால் நருமதை ஆறு எனப் பெயர் பெற்றது. கிழக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு பெண் என்றும், அது ‘நதி’ என்றும் அழைப்பது மரபு. இதனால் ‘கங்கை நதி’ எனப் பெயர் பெற்றது.

‘உளத்தினைப் புனிதமாக்கும் உருத்திர தீர்த்தமாதி
துளக்கறு காளிதீர்த்த மீறதாய்த் தொகுத்த தீர்த்தம்
அளப்பிலவாகும் தூய நருமதை யாற்றில் என்னக்
களித்த பேரன்பின் மிக்க கடவுண்மா முனிவர் சொல்வார்’

‘மாயிரு ஞாலத்துள்ள மன்னுயிர்த் தொகைகட்ட கெல்லாம்
ஆயிர நாவுண்டாயின் அறையினும் அறையொனுதாற்
பாய்புலி யுரிவை போர்த்த பண்ணவன் அருளின் ஓங்கும்
தேய்வறு புகழின் மிக்க நருமதை சிறப்பு மாதோ !’

—கூர்ம புராணம்.

நருமதையாற்றின் இரு கிளையாறுகள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தன. [கபிலை, விசாலிய கரணி]. இதனை வடமொழி மகாபாரதத்தில் — வனபருவத்தில் — அருச்சனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்த இடத்தில் கூறப்படுவதைக் காணலாம்.

நருதைக்குத் தெற்கே ‘தண்டகாரண்ய வனமும்’ விந்தய மலைக்கு வடக்கே ‘காண்டாவனமும்’ இருந்திருக்கின்றன. காண்டவனத்தை அருச்சனன் ஏரியூட்டி னன். பின் இது ‘காண்டவப் பிரத்தம்’ என்றும் பின் ‘இந்திரப்பிரஸ்தம்’ என்று பெயர் பெற்றது. இதுவே தற்போதைய புதுடில்லி.

நருமதையின் கழிமுகத்திற்கு வடக்கே கடற்கரையில் ‘துவாரகை’ இருந்தது மாயனைக் கொண்டு கண்ணபிரான் இதைக் கட்டியதாக ‘யதுகுலவரலாறு’ கூறும். இன்று இதனைக் கடல் விழுங்கிவிட்டது.

சிவபெருமான்; விஷ்ணு இந்திரன் முதலியோர்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும், பக்தர்களுக்கும் நருமவையாற்றிலே காட்சி கொடுத்து வரம் வழங்கிய நிகழ்வுகளைப் புராணங்கள் உரைக்கின்றன.

குதமாமுனிவர் நைமிசாரண்யத்தில் இருந்த முனிவர்களுக்கு நருமதை யாற்றின் தெய்வீகத் தன்மையை பின் வரும் கதைமூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

‘வடநாட்டின் சிற்றுரொன்றில் வாழ்ந்து வந்த பிராமணர் ஒருவர் அமரத் துவம் எய்திவிட்டார். தாயாரின் உத்தரவோடு, தந்தையின் ‘அஸ்தியை’, கங்கையில் கரைக்க மகன் கங்கை நதியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். செல்லும் வழியில் இரவினைக் கழிக்க ஒரு வீட்டின் புறத் திண்ணையில், வீட்டுக்காரரின் அனுசரணோடு தங்கினான். அதுவும் ஒரு பிராமணர் இல்லம். வீட்டில் உள்ள அணைவரும் உறங்கிவிட்டார்கள். ‘அஸ்தி’ கரைக்க வந்தவன் மட்டும் விழித்தி ருந்தான்.

வீட்டுத் திண்ணைக்கு அணித்தாக ஒரு பசுவும் அதன் கன்றும் கட்டப் பட்டிருந்தன. பசுக்கன்று தாயுடன் உரையாடுகின்றது. ‘அம்மா இன்று காலை உனது பாலை ஒரு சொட்டும் விடாமல் இந்தப் பிராமணன் கறந்து விட்டான். பசி என்னை வாட்டுகின்றது. நாள் தோறும் இப்படியே செய்கின்றுன். என்னால் பசியைத் தாங்க முடியவில்லையே !’ என்று அழு,

தாய், ‘மகளே ! உனக்குப் பால் விடாமல் கறக்கும் அவனை நாளை காலை கொம்பால் குத்திவிடுவேன்’ என்றது.

கன்று, ‘அம்மா ! பிராமணைக் கொல்வது மகா பாதகம். அப்படிச் செய்தால் உனக்குப் பிரம்ம கத்தி தோஷம் பிடித்துவிடும்’ எனக் கூறிற்று.

தாய், ‘மகளே ! அதற்கு எனக்கு விடங்கு தெரியும். நருமதையாற்றில் மூழ்கினால் எந்தப் பாவமும் விலகும். அதில் நீராடுபவர்கள் முத்தி அடைவார்கள். இறந்தவர்களுடைய எலும்பை அதில் இட்டால் அவர்களுக்கு முத்தி கிடைக்கும்’ என ஆறுதலும், தேறுதலும் கூறியது.

இந்தச் சம்பாஷணைகளை அஸ்தி கரைக்க வந்த பிராமணச் சிறுவன் திண்ணையில் இருந்து கேட்டான்.

பொழுதும் புலர்ந்தது. பால் கறக்க வந்தவனைப் பசு கொம்பால் குத்திக் கொன்றது. இதனால் வெள்ளைநிறப் பசு கருமையானது. தன் கன்றேடு நருமதை ஆற்றை நோக்கிச் சென்றது. பிராம்மனச் சிறுவனும் பின்தொடர்ந்தான். பசு ஆற்றில் மூழ்கி எழுந்தது. முன்பிலும் பார்க்கப்பண்மடங்கு வெண்மை பெற்றது. கருமை நீங்கிப் பாவ இருஞும் அகன்றது. இதைக் கண்ட பிராம்மனச் சிறுவனும் அஸ்தியை நருமதையில் கரைத்துத் தானும் நீராடினான்.

மாரியம்பாளின் வாழ்க்கையில் நருமதை ஆறு மிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இனி அம்பாளின் வரலாற்றை ஆரம்பிப்போம்.

முதல் பாகம்

விந்தய மலையில் பல முனிவர்கள் தவம் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். வானத்தைக் தொடும் மரங்கள் நிறைய வளர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இவற்றை மூடப் பசுமையான கொடிகள் மிகவும் அடர்ந்திருக்கின்றன. மரங்களிலும், கொடிகளிலும் பல வண்ணப் பூக்கள் மலர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

மலர்களில் தேவீக்கள் ரீங்காரமிட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. அவற்றில் தேன் எந்நேரமும் ஊறிக்கொண்டு இருக்கிறது. நாகனவாயினம், மயிலினம் முதலிய புள்ளினங்கள் ஆடியும், பூாடியும், கூடியும் சுதந்திரமாக உலவுகின்றன. இவை அதிகாலையில் பாடுகின்ற பாட்டின் இசையினைக் கேட்டு - திருப்பள்ளி எழுச்சியை நுகர்ந்து விலங்கினங்கள் துயில் எழுகின்றன. பச்சைப் பசேலேனப் பசும்புல் தரையில் படர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது. எல்லாவகையான விலங்கின ங்களும் ஒன்றுக்கே வனத்தில் வலம் வருகின்றன.

நருமதை ஆற்று நீர் தெளிந்த பளிங்குபோல் ஓடிக் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆற்றின் அடியில் வெண் மணலும், அதனுள் மலையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட வயிரம், வைகுரியம், மரகதம், புப்பராகம். மாணிக்கம், கோமேதகம்; முதலியன ஆற்றின் அழகை அலங்கரித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன.

மீன் இனங்கள் ஆற்றில் துள்ளிக் குதிக்கின்றன. பறவையினங்கள் அவற்றை எடுக்க வட்டமிட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

இந்த ஆற்றங்கரையின் அருகிலே ஒரு சிறு குடிசை. இதனைச் சூழப் பழமரங்கள், வாசநிறை மலரினங்கள் காணப்படுகின்றன. யாகசாலையும், விருந்தயர் மண்டபமும், பசத் தொழுவழும் அமைந்திருக்கின்றன.

யாக சாலையில் எந்நேரமும் அகில், சாம்பிராணிப் புகை மேலெழுந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. தேன், நெய், சந்தனம் யாகத்தில் ஏரிந்து புகையோடு கலந்து நறுமணத்தைப் பரப்பிக்கொண்டு இருக்கின்றன. கோமேதம், அஸ்வமேதம், உருத்திரம் போன்ற யாகங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. வேதகீத, நாத ஒலி பிரம்ம உபதேசமாக எழுந்து கொண்டு இருத்கின்றது.

இவ்வண்ணம், தெய்வீகம் நிறைந்த இந்த ஆச்சிரமத்தில் வேதியர் ஒரு வரும், அவர் பத்தினியும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். வேதியரின் அரையில் காவி ஆடை, காதில் குண்டலம், உச்சியில் சடாமுடி, கழுத்தில் கெளர் உருத்திராக்கம், மேனி எங்கும் விழுதி, கையில் கமண்டலம், காலில் குமிழி மிதியடி. மொத்தமாகக் கூறில் தென்னைடைய சிவன் போன்று காணப்படுகின்றார்.

இவர் பத்தினி உமை போன்றே காட்சி அளிக்கின்றார். அம்மையார் வைகறைப் பொழுதில், துயில் எழுந்து, கணவரின் பாதங்களை வணங்கி, அருகில் உள்ள நருமதை ஆற்றுக்கு நீராடச் செல்கின்றார். தெளிந்த நீரை மொன்று வந்து, அக்கினி பகவானுக்கு அஞ்சலி செய்கின்றார்.

இந்நேரத்தில் வேதியர் - அந்த முனிவர் துயில் எழுந்து, நருமதை நீராடி, காயத்திரி ஜெபம் செய்து, பின் சிவபூஜை செய்து கொண்டு இருக்கின்றார், நேரம் செல்லச் செல்ல அங்கே வரும் தபசிகள், ரிஷிகள் ஆகியோருக்கு தான் தர்மம் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

இவ்வாறு இந்த ஆச்சிரமத்தில் புண்ணிய நிகழ்ச்சி எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

இனி இந்த வேதியர் - முனிவர், பத்தினியார் என நோக்குவோம்.

சமதக்கினி :

பிரம்மாவடைய மானச புத்திராகிய பிருகு முனிவருடைய வம்சத்தில், இருசிக முனிவரும் குசநாபன் எனும் முனிவரும் அவதரித்தார்கள். குசநாப முனிவருக்குக் காதி எனும் மகன் பிறந்தான்.

காதிக்கு விசுவாமித்திர முனிவரும் சத்தியவதி எனும் பெண்ணும் பிறந்தனர். இருசிக முனிவரும் சத்தியவதியும் திருமணம் செய்தனர்.

இருசிக முனிவருக்கும் சத்தியவதிக்கும் பிறந்தவரே சமதக்கினி ஆவர். சமதக்கினியென்றால் புலன்களை வென்றவர். யாகம் புரிபவர்.

இரேணுகை :

வடமேற்கு இந்தியாவை 'இரேணு' எனும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். இவன் தர்மசீலன். மிகுந்த இராக்க முள்ளவன். விவாகமாகிப் பல ஆண்டுகள் கழிந்தும் அவனுக்குக் குழந்தையில்லை. இதனால் நாட்டைத் துறந்து தன் மனையாளுடன் விந்தய மலை சென்று கடுந்தவம் புரிந்தான்.

இவர்களின் கடுந்தவத்தை உமை அம்மை கண்டார். சிவனை நோக்கி, 'தேவரீ ! இரேணுவும் மனைவியும் தவம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு குழந்தை ஒன்றை அருள்வீர்களாக !

சிவபெருமான் பதிலாக,

183620

தேவி ! இரேணுவும் மனைவியும் பக்தி நிறைந்தவர்கள். அவர்களுக்கு உன்னைப் போன்ற ஒரு குழந்தைதான் வேண்டும்; என்றார்.

உமை அம்மை நானும் கங்கையும் இரணுவுக்கு மகளாகப் பிறக்க விரும்புகிறோம். அவ்வாறு பிறந்து அநாதியற்ற மக்களுக்கு நோய் வறுமையை நீக்க விரும்புகின்றோம்.

சிவனும் அதற்கு இனங்கி உமையின் ஒரு சக்தியைக் கங்கையோடு பூமிக்கு அனுப்பிப்பின் வருமாறு கூறுகின்றார். 'பூமியிலே நல்லோர்களின் இடர்களைக் களைந்து தீயோர்களின் செயல்களை ஒறுத்து பாமரமக்களின் நோய்களை அகற்ற அக்காலங்களில் நீ ஒரு தவமுனிவருக்குப் பத்தினியாவாய். நான்கு மக்களைப் பெறுவாய். மூத்தவன் மொழில் வல்லோனுவான். இனையவன் விட்னுவின் அம்சமாகப் பிறப்பான். நீ அபாண்டமான குற்றச்சாட்டில் கொல்லப்படுவாய். தீ உன்னை ஏரிக்காது. இதோடு உன் மனித சுபாவம் ஏரிந்து போகும். அதன் பின் நீ, விந்தயத்துக்கு வடத்திசையாற் சென்று துட்டர்களை அழித்து நல்லவர்களுக்கு அருள்

புரியத் தவம் இருப்பாய். உன்னுடைய தவத்திற்கு நான் வருவேன். அதன்பின் கிராம தேவதையாகி தென்னாடு சென்று; இலங்கையில் உள்ள தலங்களைத் தரிசித்து காஞ்சியிலே கோயில் அமைத்து என்னை வழிபட்டு என்னுடன் வந்து சேர்வா யாக'.

தருப்பைப் புல்லில் அழகிய குழந்தை ஒன்று வீரிட்டு அழுகின்றது. இந்த அழுகையின் ஓலியினால் 'தவம் செய்யும் இரேணுவும், மனைவியும், புற உலகிற்கு வருகின்றார்கள். ஓலிவந்த திசை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள். குழந்தையை ஆச்சரி யத்தோடு பார்க்கின்றார்கள். தெய்வ அம்சங்கள் நிறைந்திருப்பதைக் காண்கின் ரார்கள். வணங்குகின்றார்கள். அன்பாக அதை எடுத்து மிகுந்த பயபக்தியோடு வளர்கின்றார்கள். 'ஆதிரை' எனும் நாமம் குட்டுகின்றார்கள். [இரேணு அரசன் கண்டு எடுத்தமையால் 'இரேணுகை' என நாட்டு மக்கள் வழங்கலானார்கள்].

குழந்தை எல்லா விதமான கலைகளையும் அரச மரபையும் விஞ்சிப் பெற்று வளர்கின்றது. வில் வித்தை, வாட் பயிற்சி, குதிரையேற்றம், யானையேற்றம் தேர்ப் பயிற்சி, நிர்வாகம், யாகம், அறிவு, அழகு எல்லாவற்றிலும் குழந்தை மிகுந்த பூரணத்துவத்தைப் பெறுகின்றது.

இது பூமிக்கு வந்த பரமேஸ்வரனின் பார்பதியோ ! திருப்பாற் கடலில் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலின் திருமாதோ ! சப்தப் பிரம்மம், நாதப்பிரம்மம், ஜோதிர்ப் பிரம்மம், அமிர்தப் பிரம்மம் ஆகிய நான்கு முகங்களை உடைய பிரம்மா வின் தேவியோ ! எனக் காண்போரெல்லாம் கைகூப்பித் தொழுகின்றார்கள்.

இரேணுகையின் மகிழ்ச்சைக் கேள்வியற்றுச் சமதக்கினி முனிவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க விசுவாமித்திர முனிவரும், இரேணு அரசனும் விரும்பி னார்கள். திருமணமும் வேதவேதியரின் வேத ஓலி போதமாக ஓலிக்க வேதமுறை ப்படி நிறைவு பெற்றது.

இந்த சமதக்கினி முனிவரும், அவர் பத்தினியான இரேணுகையும் நருமதை யாற்றங்கரையில் ஆச்சிரமம் அமைத்து இல்லறத்தை ஆரம்பிக்கின்றார்கள்.

இரண்டாவது பாகம்

சமதக்கினியாருக்கும், இரேணு அம்மைக்கும் நான்கு புதல்வர்கள் பிறக்கின்றார்கள். முதல் பிள்ளை திரண தூமக்கினியார் ஆவர். இவரின் அடிச்சுவட்டை நஷ்சினார்க்கினர் - தொல்காப்பியத்திற்கு உரை கண்டவர் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

'...அகத்தியனூர் விந்தயமடக்கி, அவருந் தென்திசைக்கடப் போதுகின்றவர்; கங்கையாருழூச் சென்று காவிரியாரை

வாங்கிக் கொண்டு, சமதக்கினியாருமூச் சென்று அவர் மகனுர் திரண்துமக்கினியாரை வாங்கிக்கொண்டு, புலத்தியனுமூச் சென்று அவருடன் பிறந்த குமரியார் உலோபா முத்திரையாரை அவர் கொடுப்ப நீரேற்று இரி இப், துவராபதி போந்து, இராவணைக் கந்தருவத்தாற் பினித்து பொதியின் கண்ணிருந்து—

தமிழ் யாத்தார். தொல்காப்பியர், ‘ஜந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பிய னெனப்’ புகழப்படுபவர். அடுத்த இரு புதல்வர்களினதும் அடிச்சுவடுகள் துலாம் பரமாகத் தெரியவில்லை.

இனைய புதல்வனின் அடிச்சுவடு இராமாயணத்திலே தெளிவாக உள்ளது. மேலும் கந்தபுராணத்தில் ஏழாவது காண்டத்தில் உபதேச காண்டம், சமதக்கினி யையும் இரேணுவையும், இனைய புதல்வன் பரசுராமனையும் பின் வருமாறு எடுத்துக் காட்டும்.

‘ஓருங்கிய மனத்தியோக முற்றுணர்ந் தொருவா நின்றேன்
அருந்தவ முருவுவேண்டி யருந்தவஞ் செய்த தன்னேன்
கருங் கட விலத்துக்காம முதலிய கடந்தோன் தெய்வப்
பெருங்குணச் சமதக்கினி யென்றெரு பேரினின்றேன்’

‘ஆங்கவற் குமிரேயன்னூள் அருந்தவச் சிறப்பினின்றுள்
வாங்கருங் கற்பின்தெய்வப் பத்தினி மடவாள் மெல்லென்
றேங்கிய நுசப்பினெல்கு மிரேணுகை யென்பால் தன்பாற்
தேங்கமழ் துவளத் தோளான் திருவவதாரஞ் செய்தான்’

ஓரு சமயம் சமதக்கினி முனிவரும் இரேணு அம்மையும் கடும் வெய்யிலினூடு சென்றார்கள். கால்களில் கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டன. சமதக்கினியார் குரிய பகவானை கோபக் கணலுடன் பார்த்தார். இதை உணர்ந்த இரேணுகை வில் லெடுத்து நாண்பூட்டி அம்பைத் தொடுத்துச் குரிய பகவானை நோக்கிக் காயத்திரி ஜெபம் செய்ய ஆரம்பித்தாள். குரிய பகவான் மறைந்து ஓரு பிராம்மண உருவத்தோடு அவர்கள் முன் மண்டியிட்டுத் தன் குற்றத்தை மன்னிக் குமாறு வேண்டினார்கள். மேலும் வருணபகவானை அவர்களுக்கு துணையாக வழங்கினார்கள்.

குறிப்பு : வில்—ஆத்ம சக்ரத்தின் வளைவு
நாண் - அங்பு, பக்தி
அம்பு — ஆத்மா

காயத்திரி ஜெபம் — ‘ஓம்’ AUM. எனும் வேதாந்தத்தின் சாராம்சம். பிரணவப் பொருள்.

சமதக்கினி முனிவரும், இரேணுகையும் புரட்டாதி மாதத்திலே அமரபட்சத் திலே பிதிரர்களுக்கு மகாளையம் செய்தார்கள். அங்கே உணவை உண்ண ஆசை

யோடு வந்த தேவதை பால் குடத்தைத் தட்டிவிட்டது. சமதக்கினியார் சபிப் பதற்கு முன்னே அத் தேவதை மன்றுடி மன்னிப்பு கேட்டது. தன் பாதங்களில் வீழ்ந்த தேவதையைச் சமதக்கினியாரும் மன்னித்தருளினார்.

இதனால், மகாளாயத்து அவியுணவை உண்ண வந்த பிதிர்கள் [தென்புலத் தோர்] கடுஞ்சினங் கொண்டு சமதக்கினியாரை நகுலம் ஆகுமாறு [கீரி] சபித்தார் கள். சில காலம் சமதக்கினியார் நகுலமாக அலைந்து திரிந்தார். இரேணுகையின் தவவலிமையால் மனித உருவம் பெற்று மீண்டு சமதக்கினியானார்.

முன்றுவது பாகம்

கேகய நாட்டில் தனகன் அல்லது கிருதவீரியன் எனும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். இவனுக்கு ‘கார்த்த வீரியார்ச்சனன்’ எனும் புதல்வனும் இருந்தான். இவன் மிகவும் பலசாலி. இராவணனுடன் போர் செய்து இராவணைச் சிறைப்பிடித்தவன், இவன் ஆயிரம் காங்களைத் தவத்தினால் பெற்றவன்.

இராவணன் சிறைப்பட்டதை இவனின் தந்தை வழிப்பாட்டனரான புலத்திய மகா முனிவர் அறிந்தார். இவர், தனைச் சபித்து விடுவாரெனப் பயந்து கார்த்த வீரியார்ச்சனன் இராவணைனை விடுவித்தான். இராவணனும் தன் தோல்வியைப் பிறர் அறியாமல் தென் திசைக்குச் சென்று விட்டான். இச் சம்பவத்தை;

வீழ்ந்தவன் னரக்கன் தன்னை விரைவின் யாப்புறுத்தி மன்னன் தாழ்ந்துதன் சேனை வாழ்த்தத் தன்னகர் புகுது மேல்வை ஆய்ந்த நூற் கேள்விமிக்க புலத்தியன் அரசர் போற்றி வாழ்ந்திடுக்கென்று வெய்யோன் வன்சிறை நீக்கினுனே.’

—கூர்ம புராணம்.

ஓரு சமயம் சமதக்கினியாரின் ஆச்சிரமத்திற்கு எதிர்பாராத விதமாக கார்த்த வீரியார்ச்சனன் தன் பரிவாரங்களுடன் சென்றார்கள். சமதக்கினியாரும் அவர்களை அன்போடு வரவேற்றிருார். சமதக்கினியாரின் ஆச்சிரமத்தில் இந்திரனிடம் பெற்ற காமதேனு எனும் பச இங்கே ஓமதேனுவாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இதன் மூலம் அனைவருக்கும் விருந்தளித்தார்.

கார்த்த வீரியார்ச்சனன் ஓமதேனுவை அதன் மகிழையை அறிந்து வியந்தான். அதை அபகரிக்க நினைத்தான். சமதக்கினியார் வெளியிலே சென்றபோது தன் பரிவாரங்களோடு கவர முயன்றார்கள். கோபங்கொண்ட ஓமதேனு பலரை கொன்று கார்த்த வீரியார்ச்சனையும் விரட்டியது.

ஆச்சிரமத்திற்கு வெளியில் என்ன நிகழ்வதென இரேணுகையும் தலை நீட்டி பார்த்தார். கார்த்த வீரியார்ச்சனன் அவமானத்தால் தலை குனிந்தான், அந்தச் சந்திரவதனத்தைக் கண்டு மோகம் கொண்டான். இரேணுகையை எப்படியும்

இரேணுகை அதிகாலையில் நீராடச் செல்வதை கார்த்த வீரியன் அறிந்தான்; மறுநாள் நருமதை ஆற்றங்கரைக்குச் சென்றான்.

‘மலையறக் கிழமையி ஞெழுகு மானியை
தனைமலர்க் குழலியோர் ஞான்று பொய்கையிற்
கனைதிரைத் தடம்புனல் கவரப் போந்துழி
வினைவழிக் கண்டனன் கார்த்த வீரியன்’

[காஞ்சிப் புராணம்- இரேணு 4.]

இரேணுகையோ, தன் பாத அடி தவிர எதையும் காணது. சென்றனள். இரேணுகை, தன்னைப் பார்ப்பதற்குப் பல வழிகள் முயன்றும் ஓய்ந்தானில்லை கார்த்த வீரியன்.

ஒரு நாள் அதிகாலை வானத்தில் முகில் கூட்டம் போல் மேலே சென்று சந்திர ஜையும், நட்சத்திரங்களையும் கார்த்தவீரியன் மறைத்தான். தன் உருவத்தை நீராடும் இரேணுகை காணுமாறு, நீரில் விம்பமாகத் தோன்றினான் நீரில் பலவர்ன ஜாலக் காட்சிகளையும் காட்டினான். சித்திரசேனனுடைய அழகிய உருவும் போன்று நீரில் விம்பமாகத் தென்பட்டான். கார்த்த வீரியன் பறப்பது நீரில் தென்பட்டது. இரேணுகை நீராடும் சமயம் நீரில் இதை வியப்புடன் பார்த்தாள். சற்று அறிவு தடுமாறினாள். மறு கணம் இரேணுகை சுய அறிவு வரப் பெற்றுத் தான் வேறு ஆடவனின் உருவை நீரிலும் விம்பமாகப் பார்த்தது தப்பென எண்ணினாள். துக்கத்தோடு நீராடினாள்.

வழமை போன்று பூக்களைப் பறித்தாள். அதன்பின் தன் கற்பின் மகிமையை எடுத்துக் காட்டும் செயலான், நருமதை ஆற்று நீரை வாழ்மை போல் வாரிச் சுருட்டி பந்தாக்கினாள். ஆனால் இன்று நருமதை ஆற்று நீர் வாரிச் சுருட்ட வழமை போன்று பந்தாக வரவில்லை. எனவே வாடிய முகத்தோடு ஆச்சிரமம் திரும்பினாள்.

இரேணுகை வந்து கொண்டு இருந்த போது சமதக்கினியார் துயிலெழுந்து விட்டார். அவர் வர இரேணுகையும் எதிர்ப்பட்டாள். ஒருவரையொருவர் பார்த்தனார். இரேணுகை தன் பத்தாவை வீழ்ந்து வணங்கினாள். இரேணுகையின் முகம் வாடியதைக் கண்டார். தவ வலிமையால் நடந்தவற்றை அறிந்தார்.

சமதக்கினியார் தன் நான்கு புதல்வர்களையும் அழைத்து உங்கள் தாயாரைக் கொன்று விடுமாறு பணித்தார். முதல் மூன்று புதல்வர்களும், அதனைச் செய்யாது அஞ்சி ஓடிவிட்டார்கள். அம் மூவரையும் நரிகளாகுமாறு சபித்தார். இறுதியாக பரசுராமனை அழைத்து தன் உடைவாளைக் கொடுத்து ‘உன் தாயின் தலையை வெட்டிவிடு’ என்றார். தந்தையின் தவ வலிமையை அறிந்தவன் இளையவன். பலர் எதிர்க்க அதனால் தாயை அழைத்துக்கொண்டு கொலைக்களம் ஏகினான். பலர் எதிர்க்க அவர்களை முதலில் தன் வாளுக்கு இரையாக்கினான்.

பின் தாயாருக்கருகில் சென்று பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அவனைப் பார்த்து, அவன் கண்களில் ஆரூக் ஒடும் நீரைத் துடைத்து, ‘மகனே தந்தை சொல் மிக்க மத்திரமில்லை. உன் கடமையைச் செய்’ என இரேணுகை மகனிடம் கூறினான்.

பரசுராமனும் தலையைக் கொய்த பின் தந்தையிடம் சென்று அவனின் பாதத்தில் வாளையும் வைத்து வீழ்ந்து வணங்கினான். சமதக்கினியார் கோபந் தணிந்தார். கோபத்தினால் விளைந்த தீமைகளை நினைத்தார்.

‘வெகுளியே யுமிர்க்கெலாம் விளைக்கும் தீவினை
வெகுளியே குணம் தவம் விரதம் மாய்குமால்
வெகுளியே யறிவினைச் சிதைக்கும் வெம்மைசால்
வெகுளியிற் கொடும்பகை வேரென்று இல்லையால்’

[காஞ்சிப் புராணம்—இரேணு. 17]

சமதக்கினியார், மகனிடம் மூன்று வரங்கள் தம்மிடம் வேண்டும்படி வேண்டுகிறார். பரசுராமனின்;

முதல்வரம்

‘நரிகளாய் அலையும் என் அண்ண மூவரையும் மனிதர்களாக்குங்கள்’. அவ்வாறே மூவரும் தந்தையாரை வந்து வணங்கி நின்றார்கள்.

இரண்டாம் வரம்

‘என் தாயின் மேலுள்ள வெறுப்பு நீங்கி, மீண்டும் அழைத்து தங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்’. சில கணம் யோசித்த முனிவர் தான் கேட்ட வரமாதலால் மீருது இரேணுகையைக் கொலைக்களம் சென்று ஜெபநீர் தெளித்து பிரம் மத்தை ஓதி அவளை மீட்டார்.

மூன்றாவது வரம்

‘ஜயனே! ஈசனை மறவாத சிந்தை எனக்கு வேண்டும்’.

மூன்று வரங்களையும் வழங்கினார்.

ஆச்சிரமும் வழமைபோன்று சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆனால் ஆச்சிரமத் திலேயே இரேணு அம்மையும், சமதக்கினியும் துறவு பூண்டு தங்கள் ஆத்மீகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர்.

நான்காவது பாகம்

மீண்டும் இரேணுகையைக் கவர கார்த்தவீரியன் ஆச்சிரமம் வருகிறான் சமதக்கினியாரும் கார்த்தவீரியனும் போர் செய்கின்றார்கள். சமதக்கினியார் மாஞ்சின்றார். இரேணுகை புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறான். அங்கே வரும் பரசுராமன், ‘21 தலைமுறையாக வரும் அரச வம்சத்தை அழிப்பேன்’ எனச் சபத மெடுக்கிறான்.

சமதக்கினியாரின் ஈமைக் கிரியைகள் காட்டில் நிகழ்கின்றன. பரசுராமன், தாய் ஆகியோர் சிவாக்கினி மூட்டி எரிக்கின்றனர். பரசுராமன் செல்கின்றார். இரேணுகை அங்கேயே நிற்கின்றார். தனைவுள் எண்ணுகிறார்.

‘அல்லவே பெண்ணெனப் பிறத்தல் ஆங்கத்தின்
அல்லவே யிளமையிற் சிறத்தல் ஆங்கத்தின்
அல்லவே கட்டம் குடைமை ஆங்கத்தின்
அல்லவே யிரவலர் சார்பின் ஆகுதல்’

[காஞ்சிப் புராணம் - இரேணு - 31]

சிதையின் அருகே செல்கின்றார். சமதக்கினியாரை அன்போடு அனைக்கத் தீச்சுவாலையூடு செல்கின்றார். அவரை அள்ளி எடுக்கிறார். தீ அவளுடைய ஆடைகளை மட்டுமே சுட்டன. தேவர்கள் பூ மழை சொரிகின்றார்கள். அவள் மேனிகருமை அடைகின்றது. வேப்பம் தளிர்களை, இலைகளைத் தன் ஆடையாக அணிகின்றார்.

அப்போது ‘நீ சத்தியின் அம்சம். தென்னை சென்று, மக்களுக்கு அபயம் அளியும் அசரீரி ஒலித்தது.

வடநாட்டில் இருந்து தெய்வப் பெண்ணைகத் தெள்ளேடு செல்கின்றார். கருமை நிற மேனியெங்கும் பொன்றிற முத்துக்கள் பூத்திருக்கின்றன. இரேணுகை செல்லுமிடமெல்லாம் வருண பகவானும் மாரி போன்று மழை பொழிந்து கொண்டு இருந்தான். இந்த அற்புத்ததைக் கண்ட தென்னைட்டு மக்கள் ‘முத்து மாரி’—‘முத்து மாரி’—என அழைத்து வணங்கினார்கள். அவள் சென்ற இடமெல்லாம் ‘முத்து மாரி’ எனும் பெயரில் அம்பாள் கோயில் கட்டி வழிபட ஆரம்பித்தார்கள் சேவிவாழ் மக்கள். அவளும் சேரிமக்களின் நோய் அகற்றி அவர்களுக்கு அபயம் அளித்தாள்.

ஜந்தாம் பாகம்

‘முத்துமாரி’ மீண்டும் நருமதை ஆற்றை நோக்கி வருகின்றார். பழைய ஆச்சிரமத்தைக் காணுகின்றார். ஓமதேனு தன் சாபம் நீங்கி காமதேனுவாகத் தேவலோகம் போனதை ஞானத்தால் அறிகின்றார். சமதக்கினியார் மீண்டும் உயிர்பெற்று வாழலாம் என எண்ணி, அங்கே காணுது; கயிலை நோக்கிச் செல்கின்றார்.

அங்கே, கயிலையிலே இருந்து கடுந்தவம் புரிந்து கொண்டு இருந்தாள்.

இதனை உமை அம்மை காணுகின்றார். ‘தேவரீர் முத்துமாரி அம்பாளுக்கு அருள் செய்யும். அதன் தவ வலிமையைப் பாரீர்!’ என சிவபெருமானை உமை வேண்டுகின்றார்.

இதே வேளை முத்துமாரி அம்பாள் கூறிய கம்பியின் மீது ஒரு காலை ஊன்றி, அதில் நின்று கொண்டு, தன் கண்கள் வானத்தை நிரோழக நோக்க இரு கரங்களையும் தாமரை மொட்டுப் போல் குவித்துப் பின் வருமாறு கூறி அழுகின்றார்கள்.

‘எம் பரம் பொருளே! அப்பனே! கருணை மூர்த்தியே! நஞ்சண்ட கண்டா! என்னைக் காப்பாற்று! அம்மையே!! தேவியே! உமையே! அண்டசராசரங்களையும் பெற்ற தாயே! எனது இடுக்கண்ணைத் தீர்க்க நீயும் அப்பனுமன்றி இவ்வுலகில்யாருளர்?’

‘ஜெயனே அடியேனையும் காத்தருள் அசலத் தையலே சக முழுவது மளித்திடும் தாயே உய்யுமா றென்னைக் காத்தருள் உமைச் சரணடைந்தேன் பொய்யர் சிந்தையி லகப்பார் போற்றி யென்றிருந்தாள்’.

[காஞ்சிப் புராணம்—இரேணு. 28]
உமை ‘வேண்டிய வரம் யாதென்! என வினவ:

‘அம்மைய ப்ரபாய் அகிலமும் புரந்திடும் கருணைச் செம்மலார் நகை முகிழ்த் தெழுத் திருவுள் மகிழ்ந்தே எம்மை வேட்டவை யியம்புதி இமயமீன் நளித்த கொம்மை மென்முலை உனக்கு அவை தரும்’

[காஞ்சிப் புராணம்—இரேணு. 29]

யான் உம்முடன் வதிய வேண்டும் என; மாரியம்பாள் வேண்டினர். மேலும் சிவனைப் பார்த்து வருமாறு கேட்டார்.

‘பராபரமே! வேதங்களை, ஆகமங்களை; அறிந்தவர்கள், அறிவாளிகள், ஞானிகள், விஷிகள் மாத்திரமே உம்மை வழிபடும் வகை அறிவர். சேரிகள் கிராமங்கள் போன்ற இடங்களில் வதிவோர்க்கு அவ்வகை தெரியாது. இவர்களைத் துன்புறுத்து வோரைத் தண்டித்து நல்ப்வழிபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆத்மீகபலம் இல்லாதோருக்கு, அவர்களுக்கு உகந்த ஞான நெறியை ஊட்ட விருப்புகிறேன். பரம் பொருளே! அவர்களும் உன்னை வந்தடையும் வழிவகைகளைக் காட்ட விரும்புகிறேன். என வேண்டினர். சிவனும் அதை மனம் உவந்து வழங்கினார். உமையம்மையார்; நல்லோரையும், தீயோரையும், வல்லோரையும் வல்லமை அற்றோரையும் ஓன்றாகக் கருதி; அவர்களின் மனத்தில் பரிபாகம் ஏற்பட்டு ஆத்ம பலத்தை ஊட்டவல்ல முத்துக்களை மாரியம்பாளுக்கு வழங்கினார்.

இதே நேரத்தில் தாயுக்கும், தந்தைக்கும் பரசுராமன் நருமதை ஆற்றிலே வேண்டிய கடன்கள் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

மாரியம்பாளின் ஸ்தூல உடம்பும் மறைகின்றது. சூக்குமாறுவத்தில் தெய்வப்பெண்ணைகி, பேரொளிச் சுடராய்; உடுக்கின் வேத ஒலி கேட்க, ஆத்ம சக்கரம் ஓம்-ஓம் என்னும் வேத நாதத்தை எழுப்ப, வீர வாரும் ஞானமுத்துக் களும் திகழு;

முத்துமாரி அம்பாள் திக்விஜுத்தை ஆரம்பிக்கலானால்,
என்றவாரும்.

எங்கள் சந்திரபுரத்திலே

அருள் மிகு ழூ மகா முத்துமாரி அம்பாள்
கிராம தெய்வமாகக்
கோயில் கொண்டுளார்.

தவசிரேஸ்டர் சமதக்கினி முனிவரின் துளைவி - பெரும் தபசி
திரண தூமக்கினி எனும் தொல்காப்பியரின் தாய் - தமிழ்த் தாய்
பரசுராமனின் தாய்

கடும் தவம் இயற்றிய கற்பின் செல்வி } நூனத் தாய்
சிவனிடம் உழையிடம் வரம்பெற்ற தபசி }

முத்து மாரி அம்பாள் வரலாற்றினை ஆராய்ந்து பூரணமாக்க ஒரு வருடத்
திற்கு மேல் சென்றது.

—பாதிப்பாசிரியர்—

17. திருக்கோவில் நிர்வாகம்

முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோவில் ஆரம்ப ஸ்தாபகர்களான,
அமரர் பொ. சங்கரப்பிள்ளை

பொ. தாமோதரம்பிள்ளை

ஆகியோரின் நிர்வாகத்தில் பல ஆண்டுகள் இருந்து வந்தது.

16-09-1982 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நீர்வேலிவாசியான

அமரர். இ. சிதம்பரப்பிள்ளையின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வந்தது.

15-09.1986 ஆம் ஆண்டில் இருந்து நிர்வாகக் குழு ஒன்றின் பரிபாலனத்தில்
மிகவும் சிறப்பாக இருந்து வருகின்றது.

நிர்வாகக் குழு

தலைவர் : செல்லத்துரை சிவஞானம் [பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்]

உபதலைவர் : சங்கரப்பிள்ளை. சின்னத்தம்பி
[M.A., டிப்புளோ - கல்வி துறை]
விரிவுரையாளர் - அட்டாளைச்சேலை ஆசிரியர்கள்லூரி

செயலாளர் : செல்லப்பா. நகுலேஸ்வரதாசன்
[தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர்]

உபசெயலாளர் : கந்தையா. கந்தச்சாமி
[இலங்கைப் போக்குவரத்துச் கபைச் சாரதி]

பொருளாளர் : சபாபதி நடராசர்

18. கும்பாபிஷேக நிலை

பன்னிரு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்பது விதிமுறை.

அம்பாளுக்கு முதன்முதலில் 1965ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நடைப் பெற்றது.

இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1971ம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

பலவிதமான இடையூறும், தடைகளும், இழப்புகளும் ஏற்பட்டதால், அம்பாளின் மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் நிகழாது காலம் கரைந்து கரைந்து சென்றது.

அம்பாளின் திருவருட கடாட்சத்தினால் 1987 ஆம் ஆண்டு நிகழ வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

‘எல்லாம் அவன் செயல்’

எம்முன்னோர், அவர்களின் முன்னோர் செய்த பூர்வ புண்ணியம், தொடர் தவழும் செய்தமையால் அவை எமக்கு வானத்துத் தாரகையாக நின்று வழி காட்டுகின்றன.

அம்பாளின் நான்காவது கும்பாபிஷேகம் 1999ம் ஆண்டு வரும் வைகாசித் திருவோண நட்சத்திரத்தில் நடாத்தப்பட வேண்டும்.

19. கும்பாபிஷேக மகிழை

ஒரு விதையை விதைத்தால் எப்படி முளை கிளம்புகின்றதோ, அதேபோல் உயிர்மெய் எழுத்துக்களைச் சேர்க்க வேண்டிய முறைப்படி சேர்த்தால் சக்தி ஏற்படுகின்றது, அதுவே மந்திரமாகி விடுகின்றது.

அந்த மத்திரத்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான எண்ணிக்கையாக மன ஒருமையுடன் உருவேற்றப்படுகின்றதோ, உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அந்த யந்திரத்திற்கு சக்தி ஏற்படுகின்றது.

யந்திரம் எந்த விக்கிரகங்களுக்கு உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த விக்கிரகத்தின் அடியில் அந்த யந்திரத்தகட்டைவைத்து மருந்து சாற்ற வேண்டும். இவ்யந்திரம் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு போன்றவற்றால் செய்யப்படும். குங்கிலியம், தேன், மெழுகு, கொம்பராக்கு, பூங்காவி, பசு வெண்ணெய், ஈயசெந்தூரம் இவற்றை நல்லண்ணெய் விட்டுக் காய்ச்சி மருந்து செய்யலாம். இம்மருந்தைக் கல் விக்கிரகத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது, யந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவே.

யந்திரம் அடியில் உள்ளதால் விக்கிரகத்திற்குச் சக்தி ஏற்படுகின்றது. இந்த சக்தி கல்லால் ஏற்படவில்லை. சொல்லால்தான் ஏற்படுகின்றது. மந்திரத்தின் சக்தி மூர்த்திக்குச் சக்தியைக் கொடுக்கின்றது. மூர்த்தியின் சக்தி கோயிலுக்குக் கீர்த்தியைக் கொடுக்கின்றது.

யந்திரம் - மந்திரமாகித் - தந்திரமாகப் பிரகாசிக்கும். இம்முன்றும் ஒன்றி யிருத்தல் வேண்டும். அதுவே மகிமை.

'நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையின் கிளக்கும்
மறைமொழிதானே மந்திரம்' என்பர் தொல்காப்பியர்.

[தொல்காப்பியம் - பொருள் அதிகாரம் - செய்யுள் இயல் -171]
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்

[வள்ளுவம் - முதல் அதிகாரம் - நீத்தார் பெருமை -07 [28]

VIII கும்பாபிஷேகம்

20. திருப்பணி நிதி

முத்துமாரி அம்பானுக்கு ஒரு சிறிய தேரும், தீர்த்தக் குளமும் அமைப்பதற் குரிய ஒழுங்குகள் மேற் கொள்ளப்படவேண்டும். இது நீண்ட கால ஏற்பாட்டில் தான் திட்டமிடப்படல் வேண்டும். சக்தி மிக்க அம்பாளின் செயலே எம் செயல்.

கும்பாபிஷேகத்திற்குப் பயன்படுத்திய பொருட்கள், பணம் ஆகியவற்றின் விபரங்களை, முத்துமாரி அம்பாளின் நிர்வாகக் குழுவினர் ஒரு சிறு பிரசுரமாக வெளியிடுவார்கள்.

21. கும்பாபிஷேக ஏற்பாடுகள்

நீர்வேலி சந்திரசேகரக்குருக்கள் தலைமையில் நால்வேத கிரியைகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

அம்பாளின் குடமுழுக்கு விழாவுக்குரிய நீர்; நருமதையாறு, கங்கை நதி, காவிரி, ஜமுனை, வைகை ஆகியவற்றில் இருந்து கொண்டுவருப் பட்டதாகும். எல்லா விக்கிரகங்களுக்கும் உரிய யந்திரத் தகடுகள் வேத ஆகம முறைப்படி செய்யப்பட்டு ஜௌபத்தால் உருவேற்றப்பட்டவையாகும். இவை இந்தியாவில் இருந்து பதிப்பாகியிரால் கொண்டு வரப்படனவாகும்.

இறுதிநாளான சங்காபிஷேகத்திற்கு, அழுர்வூயாக, அம்பாளின் திருவரு ஷால் கிடைக்கப் பெற்ற வலம்புரிச் சங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரே மாதிரியான 1008 சங்குகள் வைத்து அம்பானுக்கு சிறப்பாகச் சங்காபிஷேகமும் செய்யப்பட்டது;

இவை எல்லாம் எம்செயல் அல்ல
அம்பாளின் செயல்
அம்பாள் வழங்கிய ஆத்மீக சக்தியின்
செயல்

வாழ்க ! அந்தனர் ! வானவர் ! ஆனினம் !
வாழ்க ! வாழ்க !

* * *

22. யாகசாலை அமைப்பு

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் ஜோதியைத் தரிசிக்க, மக்கள் மனத்து அகங்காரம் காரங்களைச் சுட்டெடுத்து மெய்யறிவுட்டும் பொற்புடையவை திருக்கோயில்கள் ஆகும்.

இத்திருக்கோயிலில் நடைபெறும் குடநீராட்டுப் பெரு விழாவில் யாகசாலை யும் வேத ஆகம ரீதியில் அமைந்து யாக பூசைகளும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

அம்பாளுக்கு உத்தமோத்தம பட்சமான 09 குண்டங்களும்; விநாயகப் பெருமான் முருகப்பெருமான் ஸீரப்த்திரர் நவக்கிரகம், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய மூர்த்தங்களுக்குத் தாலா ஒவ்வொரு குண்டமும் மொத்தம் 14 யாக குண்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

எல்லா விமானங்களுக்கும் ஓரே நேரத்தில் குடமுழுக்கு விழா சரியாக காலை 10-17 [15-6-1987] மணிக்கு திங்கட்கிழமை நடைபெற்றது.

கும்ப, விம்ப, தம்ப ஸ்தானங்கள் செய்து அம்பாளுக்கும் பரிவார மூர்த்தங்களுக்கும் குடமுழுக்கு விழா எடுத்த நல் நாளை எல்லோரும் பெரிதும் வியந்து பாராட்டினார்கள்.

வாழ்க உலகெலாம் !
வளர்க சிவநெறி !
மனதில் ஆத்மாவில்
உறைக அம்பாள் அருள் !

* * *

IX பல் சுவை

23. திருக்கோயில் வழிபாடு

அன்பு, நான், அரண், அறம், ஒப்புரவு ஆகியன வழிபாட்டிற்கு அரச்சிக் குப்புடும், மலர்கள், வழிபாடு என்பது வெறும் சடங்கு அல்ல. உறக்க நிலையில் இருக்கும் ‘ஆத்மா’ உயிர்ப்பு நிலையைப் பெற அடைய ஒரு வழியாகும். வழி

பாட்டின் பயன் இறைவனுக்கு அன்று. ஆத்மாவுக்கே ஆகும். கடவுள் அன்பு, அறம், நீதி, எல்லை அற்ற ஆற்றல், முடிவிலாத தொடர். ஞானியர்கள் ஞானத் தால் வழிபடுவார்கள்.

திருவுருவ வழிபாடு; சிந்திக்க கற்பணை செய்ய இயலாதவர்களுக்கேயாகும். இதனால் விக்கிரக ஆராதனை மிகவும் இன்றியமையாதது, திருக்கோயில் மாபெரும் சமுதாயத்தின் ஒரு மையமாகும்.

‘வானுகி மண்ணுகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனுகி உயிராகி உண்மையுமாய் இம்மையுமாய்
கோனுகி யானென தென்ற வரைக் கூத்தாட்டு
வானுகி நின்றுயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே !’

திருக்கோயில், இறைவன் நலன்களைப் பெற உதவும். அது ஆத்மீக வாழ்வுக்குக் காப்புறுதி வழங்கும் இடமாகும். திருவழுது எல்லா இனமதத்தினரும் வேறுபாடினரிப் பெற்றுக்கொள்ளும் சத்துணவு ஆகும். ஆன்மாவுக்குக் களிப்பு தேவை. மகிழ்ச்சி தேவை. இவற்றை, திருக்கோவிலில் உள்ள கோபுரங்கள் சிற்பம், ஒவியம் ஆகியன வளர்க்கும்.

பண்ணிசையே பண்பாட்டிற்கு வித்திட்டது. ஏழிசை, இறைவன் இசைப் பிரியன் என்பதையும் அதனால் சாம வேத கீதப் பிரியன் ஆனென் என்பதையும் காணலாம். திருக்கோவில் கலை நலம் தரும் கலைக் கூடமாகும். வைத்தியம் திருக்கோயிலில் இருந்தே வந்தது. சித்தர்கள் சித்த மருத்து வத்தினால் பல நோய் களைக் குணப்படுத்தினார்கள். உடலே கோயில். இறைவனே மருந்து, அதனால் அவன் ‘மருந்தீசன்’, வைத்தியநாதன் ஆனென்.

திருக்கோயில்கள் சுதந்திரமான ஆட்சிமுறை பெற்றிருந்தன. இவை உரிமைகளால் மக்களை வளர்த்தன. வாழ்க்கை என்றும் பிரச்சனைக் குரியது. அதனால் இவற்றை நிதானமாகச் சிந்தித்து, நின்று, கோபப்படாது எதிர்நோக்க வேண்டும். திருக்கோயில்கள் பஞ்சாயத்து சபை மூலம் நீதி வழங்கின. இதனால் இவை நீதி தேவைதையின் இடமாகச் செயற்பட்டன.

மதுரையிலே வாழ்வியலின் களவுநெறி வகுக்கப்பட்டது. நடைமுறையிலே தெய்வத்தால் நடாத்தப்பட்டது. இதுவே ‘அகப் பொருள் இலக்கணத்’ தை வகுத்தது. இதுவே ‘இறையனார் அகப்பொருள்’ ஆகும். திருக்கோயிலில் நிகழம் திருமணங்கள் வருடம் தோறும் இறைவனின் திருமண நாளை நினைவு கூர்கின்றது.

தமிழ் மரபு, தமிழ்ப் பண்பாடு; மணம் செய்த பின்னர் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுதல் ஆகாது, திருமண நாளையே கொண்டாட வேண்டும். உண்மையான காதல் பிரிவை திருக்கோயில்கள் ஒரு போதும் அங்கீகரிக்காது. உதாரணம் திரு நீலகண்டரும் அவர் துணையியும்.

திருக் கோயில் தத்துவம் - இது ஒரு அன்பு. அன்பு ஒரு ஆற்றல் - போற்றல். அன்பு ஒரு இயக்கம் - பேரியக்கம். அன்பின் ஆற்றலால் பேராற் றலால், கற்பணையிலும் வர்ணிக்க முடியாத பேரியக்க தத்துவம் உருவாகும். கண்ணப்பனார் தன் கண்ணென்றை, சிவனின் கண்ணில் பொருத்தினான். இது அன்பின் ஆற்றலால் வந்த இயக்க தத்துவமாகும். மறு கண்ணையும் பொருத்த நினைத்து அதை எடுக்க முனைந்தது பேரன்பின் பேராற்றலால் தோன்றிய பேரியக்க தத்துவம் ஆகும்.

சிவன் ‘நில்லு கண்ணப்ப ! நில்லு கண்ணப்ப ! என் அன்புடைத் தோள் ! நில்லு கண்ணப்ப ! எனத் தடுத்தது கற்பணையிலும் காண முடியாத பேரியக்கத் தத்துவம் ஆகும்.

திருத்தொண்டே இயக்கத்தின் மையம். திருத்தொண்டின் நிதியாக விளங்கியவர்கள் நாயன்மார்கள்.

‘தொண்டல்லால் உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—’

திருத் தொண்டு நோக்கே திருக்கோயில். எல்லாவிதமான அரிச்சனை சிதீகுள் யாவும் நிர்முலமாக்கப்பட வேண்டும். அரிச்சனைக்குரிய சிதீ அன்பும் உள்ளத் தூய்மையுமே யாகும்.

திருக்கோயில் நாகரீகம்; உலகத்துக்கு ஒரு புதுமை. ஆனால் இன்று இது பழமை. திருக்கோயில் வளாகமும் சுற்றுப் புறமும் என்றும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். இறைவனின் பேரநுளில் நீராடினை ஆன்மாவின் ஆணவ வெப்பம் தணியும்.

ஆண்டு தோறும் விழவு எடுத்தல் நிகழ்கின்றது. எல்லா மக்களும் வாழ்க்கை களின் பிரச்சனைகளை மறந்து, ஆத்மீக ரீதியில் ஒன்றாகக் கூடும் சமுதாய மையமாக திருக்கோயில் விளங்குகின்றது. உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்; ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றித் தேர் வடத்தை இழுக்கின்றார்கள்.

அம்மம்மா !!

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே. தூய்மையான காற்று, நீர், உணவு, சிந்தனை யைப் பெறும்போது மருந்துவ ரீதியில் உடல் நோயின்றி வலிமையாகின்றது. ஆத்ம ரீதியில் எழும் சிந்தனை பரம்பொருளை அடைய வழிவகுக்கிறது. தூய்மையே இறைமை. திருக்கோயிலில் தாய்த் தமிழ்ச்சங்கம் இருந்தது.

பறவைகள், விலங்கினங்கள் உரிய முறையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன. அனைத்து உயிர்களும் அன்பு பாராட்டப்பட்டன. ஒன்றேடு ஒன்று தொடர்பு கொள்ள திருக்கோயில் வளாகம் கால் கோளாக இருந்தது.

கேட்டவர்க்குக் கொடுப்பது பெரிதன்று. ஒதுங்கி, பயந்து, கேளாது' மௌனமாக இருப்பவர்க்குக் கொடுப்பதே மிக உயர்ந்த அதி உன்னத நாகரிகம் ஆகும் — நாகரிக சமுதாயமாகும்.

திருக்கோயில் தத்துவத்தில் பொன், பொருஞ்சுக்கு இடமுண்டு. வாழ்வு சாவதற்கு அல்ல. அது வாழ்வதற்கே. மரணத்தை வென்று வாழ வேண்டும். சிவன் ‘காலா காலன்’ ஆவன்.

ஊனில், உணர்வில், உயிரில், சிந்தனையில், நெஞ்சில் தூய்மையாயின்; ஆத்மபலம் உன்னில் படிப்படியாகக் குடி கொள்ளும்.

திருக்கோயில் வாணிப கூட்டமாக மாறுதல் நாடடுக்கும் சமூகத்திற்கும் பேரழிவு ஆகும். திருக்கோயில் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றல் வேண்டும்.

தாழ்வெனும் தன்மையோடு, அன்போடு திருக்கோயில் செல்ல வேண்டும். இப்படிச் செல்பவர்களே தொண்டர்கள். பல சபைகள் திருக்கோயில் தத்துவத்தில் ஏற்படவேண்டும். நம்மவர் வாழ்வு நிகழ்வுகள் திருக்கோயிலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

திருக்கோயில் யாருக்கும் சொந்தமாக இல்லாது சமுதாயத்தின் மையமாக மாற வேண்டும்.

‘திருக்கோயிலைத் தழுவிய குடிகள்
குடிகளைத் தழுவிய திருக்கோயில்’

இதுவே அறம், தர்மம், வழிபாடு.

—சுபம்—

30-03-1987

திருவாவடுதுறை.

தவத்திரு குன்றக்குடி
அடிகளார்.

24. சிவ சின்னங்கள்

விபூதி

அண்டசராசரங்களும் முடிவில் நீறும். சிவம் ஓன்றே நீருகாது மிஞ்சும். பரசிவத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவது விபூதி. இது நான்கு வகைப்படும்.

1. கல்பம் :- பசுவின் சாணத்தை தாமரை இலையில் எந்தி ஜெபழுலம் சிவாக்கினியில் ஏரித்து எடுப்பது.

2. அனுகல்பம் :- காடுகளில் கிடைக்கும் சாணத்தை சிவாக்கினியில் ஏரித்து எடுப்பது.

3. உபகல்பம் :- தொழுவங்களில் இருந்து பெறும் சாணத்தை காட்டுத் தீயில் ஏரித்து எடுப்பது.

4. அகல்பம் :- எல்லா சாணத்தையும் மந்திரமில்லாது சுள்ளித் தடிகளில் ஏரித்து எடுப்பது.

விழுது குறிப்பது முக்கோடுகள் அகர, உகர, மகரங்களையும், இதில் முக்குணம், மும்முர்த்தி, முச்சக்தி மூன்றக்கினி, முத்தொழில், மூவலகம், முப்பொருள் போன்ற உண்மைகள் அடங்கியிருப்பதாக விளக்கப் படுகின்றன.

உருத்திராக்கம்

உருத்திரனின் கண்ணில் இருந்து தோன்றியமையால் உருத்திராக்கம் ஆயிற்று. விஞ்ஞான விளக்கப்படி; இதை அணிந்திருக்கும்போது சவாசப் பூக்கள் விரிந்து பிராண ஓட்டம் இலகுவாக நடைபெறும். இதில் பதின்மூன்று வகைகள் உண்டு. ஒரு முகத்தில் இருந்து பதின் மூன்று முகங்கள் கொண்ட மணிகள் உண்டு. ஒவ்வொர் வகைக்கும் ஒவ்வொர் பலன் உண்டு. குருவழியாக அவற்றை உண்டு. பஞ்சாட்சர ஜெபம் வாயால் உச்சரியாது, மனதால், உயிால், பிராணனால் ஆத்மாவால் ஜெயிப்பது சிறந்தது. தினமும் மூன்று வேளை 1008 தடவை ஜெபிப்பது சிறந்தது.

ஜெபம் செய்வதற்கு மிகச் சிறந்த இடங்கள்; மலைஉச்சி; வனம், நதிக்கரை கோயில், சைவர் இல்லம், சோலைவனம், தன்னகம்.

ஜெபம் செய்வதற்குரிய ஆசனம்; மானின் தோல், புலியின் தோல், வெள்ளைத் துணி, கம்பளம்.

ஜெபம் தனிமையில் இருந்து செய்வது
மிகவும் சிறந்தது.

25. திருவைவந்தெழுத்து

பேரின்பத்தைத் தரும் ஒரே ஒரு மருந்து திருவைந் தெழுத்தாகும். இது இறைவனுடைய திருநாம் ஆகும்.

திருநாமம் ஜந்தெழுதும் செப்பாராகில்,
எண்ணிலேன் உன்திருநாமம் ஜந்தெழுத்தும்,

திருவைந்தெழுத்தை ஒதுவோர் தங்களின் நிலைக்கு ஏற்ப ஒதலாம். இதனை ஜந்தாக வருக்கலாம்.

1. ஸ்தால பஞ்சாட்சரம்	ஸம சிவாய ஸ்த
2. சுக்கும் பஞ்சாட்சரம்	- சிவாய சிஷ்டை
3. காரண பஞ்சாட்சரம்	- சிவாய சிவ
4. மகா காரண பஞ்சாட்சரம்	- சிவ
5. மகா மனு	- சி

இதில் முதல் இரண்டும் திருமுறைகளில் ஞான நூல்களில் காணப்படுகின்றன. பின்னைய மூன்றும் குருவருளினுலே ஒதி உணர்ந்து ஜெபிக்கத்தத்தகன.

இம்மையில் இன்பம் வேண்டுபவர்கள் ஸ்தால பஞ்சாட்சரத்தையும், வீடு பேறு வேண்டுபவர்கள் சூக்கும் பஞ்சாட்சரத்தையும் ஒத்த தகும் என ஞான நூல்கள் வரைசெய்கின்றன.

சிவசிவ என்றே தெளிகிலர் ஊமர்
சிவசிவ வாயுவுந் தேர்ந்துள் அடங்கும்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ஓர்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ஓமே   திருமூலர்.

அஞ்செழுத்தே ஆகமம் அண்ணல் அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆதிபுராணம் அனைத்தும் - அஞ்செழுத்தே
ஆனந்த தாண்டவமும் யாவைக்கும் அப்பாலா
மோனந்தா மாமுத்தி யும்.

26. ஜந்து திருக்கோவில்கள்

உலகம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. மண், நீர், தீ, வளி, வான் என்பன ஜந்து பூதங்களாம். இவை பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

நிலம், தீ, நீர், வளி, விசம்பொடு ஜந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

[தொல்காப்பியம் - பொருள் அதிகாரம்]
மரபியல் - 91

எனத் தொல்காப்பியர் கூறு சின்றூர் உயிர்களது உடம்புகளும் ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஆனவையே.

‘அண்டத்தில் உள்ளது பின்டத்தில்’ என்பது பழமொழி.

இவற்றைத் தெளிவாக, நுட்பமாக உணர்ந்த நம் முன்னேர் ஒவ்வோர் பூதத்தின் பெயரால் ஒவ்வோர் திருக்கோயிலை ஏற்படுத்தி அவற்றைப் பஞ்ச பூத தலங்கள் என அழைக்கலாமினர்.

மண்	-	பிருதிவித்தலம்	-	காஞ்சிபுரம், திருவாரூர்
நீர்	-	அப்புத்தலம்	-	திருவாளைக்கா
தீ	-	தேயுத்தலம்	-	திருவண்ணமலை
வளி	-	வாயுத்தலம்	-	திருக்காளத்தி
வான்	-	ஆகாயத்தலம்	-	சிதம்பரம்

27. பிரம்மம்

‘அகப் பிரகஸ் மீ’. என்பது வேத வாக்கியம் நான் ‘தான்’ பிரம்மம். பிராண வாயு, பிராணன், பிராம்மனன், பிரம்மம் இவை அனைத்தும் ஒரு தொடர் நிலையைக் காட்டுவன.

‘பிரம்மத்தை எவன் தேடுகின்றாலே அவனே பிராம்மனன்’ என கீதையில் கண்ணன் கூறுகின்றான். பிரம்மத்தைத் தேட என்று ஆரம்பிக்கின்றாலே அன்றே அவனுக்கு ‘ஆத்ம நூல் சடங்கு’ செய்து வைக்கப்படுகின்றது. இது அவன் மன பரிபாக மாற்றத்தைத் தெளிவாகக் காட்டும். அவன் ‘இருபிறபாளன்’ என்பது துல்லியமாகத் தெரியும். புலனுகும்.

‘அத்தனை என்போர் அறவோர்மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தன்மை பூண்டுழைகலான்’

என்பார் வள்ளுவர்.

 எல்லா உயிர்கள் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டு ஒழுகலான், துறவறத்தில் நிற்பவன், போன்ற விரதங்களை மேற் கொள்பவன். இவனே அந்தனை என பரிமேலழகர் வள்ளுவத்திற்கு உரை பகர்கின்றார்.

‘அந்தனராவோர் அறு தொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழல் ஓம்பி முப்போதும் நியமஞ்செய்து
அந்தவ நற் கருமத்து நின்று ஆங்குஇட்டு
சந்தியும் ஒதிச் சடங்கு அறுப்போர்களே!

திருமூலர்.

இதன் வெளிப் பொருள்

அறு தொழில் - ஓதுதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், தயை, கொடை. முதலியன செய்து, சிவாக்கினியில் ஓமம் வளர்த்து மூன்று வேளையும் நியமம் செய்து, தவத்திற்குரிய நல்ல காரியங்களில் நின்று யாகம் செய்பவர்களே; [நூலும் சடா முடியும், பஞ்ச கேசமும் அனிந்தவர்கள்] அந்தனர் என்பதாகும்.

அகப் பொருள்

தன்னுள் இகுக்கும் பிரம்மத்தை அறிய; தன்னுள் இருக்கும் ஆறு ஆதாரங்களைப் படிப்படியாகத் கடந்து, இரப்பை எனும் ஓம குண்டத்திற்கு, அமிர்தப் பிரம்மத்தை அழுதீஸ்வரி மூலம் அளித்து ஜந்து புலன்களையும் பிராணங்களை அளையாத மணி விளக்காக ஒளிர விட்டு; [காயத்திரி மந்திரத்தை] ஓம எனும் பிரணவப் பொருள் மந்திரத்தை ஆத்மா இடை விடாது ஓதுவதை உணர்ந்து, யோக நிஷ்டையில் இருப்பவனே பிராம்மனன் - பிரம்மத்தைத் தேடுபவன். மௌன ஞான மோன தவழுனி, ரிவி ஆவான்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

—ஓ—

28. காயத்ரி

பாரத மாதாவின் தேசிய மந்திரமாக விளங்கி வருகின்றது. மானுட வர்க்கத்திற்கு லூக்ஷ்கிஷியமாக இருக்கின்றது. வேதத்தின் சாராம்சம் இதனுள் அடங்கி இருக்கின்றது. இது பல்லாயியாம் ஆண்டுகளாக ஜெபம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இது ‘பிரம்ம காயத்ரி’ என்றும் சூரிய காயத்ரி என்றும் அழைக்கப்படும். இது துறவியர்க்கும், மக்களுக்கும் பொதுவாக விளங்குகிறது.

மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தும் அதன் கால அளவும், தொனியும் பிசு காமல் அகத்திலும், புறத்திலும் ஜெபித்தல் வேண்டும். இதனை குரு வழியாக அறிதல் வேண்டும். காயத்ரி வருமாறு :

ஓம் பூர்புவஸ்ஸாவ :

ஓம் தத் ஸவிதுர்வரேண்யம்

பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி !

தியோ யோ ந : ப்ரசோதயாத !!

‘யார் நமது அறிவை, ஆற்றலை, விவேகத்தைத் தூண்டுகின்றாரோ அந்தச் சுடர்க் கடவுளின் மேலான ஓளியைத் தியானிப் போமாக.’ என்பது பொருள்.

ஓம் அல்லது ஓங்காரம் ஓசைகள் அனைத்துக்கும் முதல் காரணம். இது நாதப் பிரம்மம் என இயம்பப் பெறுகின்றது. பரவஸ்து ஓசை வடிவத்தில் இயங்குகின்றது. அகில அண்ட சராசரங்களின் இயக்கம் ஓசையை உண்டு பண்ணுகிறது. ஓங்கார ஓசையே இயற்கை முழுவதும் ஓயாது ஓலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது.

‘ஓவாத சத்தத்து ஓலியே போற்றி ——’

‘ஓசை ஓலியெலாம் ஆனும் நீயே——’

என்றும் போற்றப்படுகின்றது. சுவாசிக்கும் காற்று எல்லோருக்கும் பொது. அவ்வாறே இந்த ஓசையும் எல்லோருக்கும் பொது. கணபதி ஓங்கார மூர்த்தி. கணபதி எல்லோர்க்கும் பொது. முதல் வழிபாடும் அதுவே.

ஆடவர் மகளிர் எனும் பாகுபாடு இன்றி இந்த வேதாந்த மந்திரத்தை விரும்பிய நேரந்தில் ஜெபித்து அதன் பயனைப் பெறுவார்களாக.

29. திருமந்திரம்

‘நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்’

சுந்தரர்.

ஓன்றவன்தானும், உலப்பிலி தேவர்கள் நக்கனென்றேத்திடு நாதனும், போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனும் விளங்கும் முழு முதலான பரம் பொருளை அடைய; அருளோடு தியானம் செய்ய வழிகாட்டும் தமிழ் வேதம்

திருமந்திரமாகும். இது சைவ சமயத்தின் சட்ட நூல் [Bible of Saivites] ஞான நூல். இது ஆத்மீகக் களஞ்சியம். ஞானப்பால் சொரியும் ஒரு ஞானப் பகுதி. சக்தியைக் கூறும் சில திருமந்திரங்கள்

ஓங்காரி என்பாள் அவள்ஓரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை உடையவள்
ஆங்காரி யாகியே ஜவரை பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தானே.

நின்ற திரிபுரை நீணம் புராதனி
குன்றலில் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றாக கண்டிகை நாற்காற் கரீடனி
துள்றிய நற்சத்த தாமரைச் சுத்தையே.

திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனேன்மணி என்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே.

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாராண்ட மானவை
நல்கும் பரைஅபிராமி அகோசரி
புல்கு மருஞுமப் போதந்தந் தாஞ்சே.

குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட வரத்த நிறமன்னு கோலத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர் முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் ரூளே

நின்றூள் அவள்தன் உடலும் உயிருமாய்
சென்றூள் சிவகதி சேரும் பராசக்தி
ஒன்றுக என்னுட் புகுந்துணர் யாகியே
நின்றூள் பரஞ்சுடர் ஏடங்கை யாளே

சாற்றிய வேதஞ் சராசரம் ஜம்பூதம்
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடும் இருள்வெளி
தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை
ஆற்றலோ டாய்நிற்கும் ஆதி முதல்வியே

கோலக் குழலி குலாய புருவத்தள்
நீலக் குவளை மலரண்ண கண்ணினுள்
ஆவிக்கும் இன்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத் தானே

கொண்டனள் கோலங் கோடி அனேகங்கள்
கண்டனள் எண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனள் மேலை விரிகதீர் முன்றையுந்
தண்டலை மேல்நின்ற தையல்நல் லாளே

உபாயம் அனிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்து
அபாயம் அறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
அவாவை அடக்கிவைத்து அஞ்சலென் ரூளே

கண்ணியுங் கண்ணி அழிந்திலள் காதலி
துன்னியங் கைவரப் பெற்றனள் தூய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகவரும் அங்குள்
என்னேஇம் மாயை இருளது தானே

ஆவின் கிழுத்திநல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழுத்தி நலம்புகழுந் தேத்திடுந்
தேவின் கிழுத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழுத்தி வினைகடிந் தாளே

30. A Silent Interview

TRUTH of universe is everywhere. In every corner PERFECT BEING [static] is there. Every movement static is changing due to the effect of kinetic. Brain cells and nerves are doing the computer work and the above. This is called knowledge and it is dead one. Knowledge entirely depends on the capacity of the brain. Brain is nothing to do with WISDOM.

WISDOM is an own discovery. The heart only has to feel the wisdom. Nobody can't teach the wisdom. A master (Guru) may be the open gate, but you have to continue the journey. You have ^{to} ~~inquire~~ yourself. Does, don'ts, interferences, conditions, thoughts, rules and regulations cannot help or guide you. Those are the real blocks for the journey.

Your looks should be free. Heart should be open. You must observe the SELF. The SELF which is within you and also within every living parts are one. But all are covered by different types of clothes (Bodies).

Life is one. (Athvaitham). Kingdom of the god is within you. One who prays and one to whom prays are offered are one and the same.

Language is a vehicle of thoughts. If you get into this vehicle you may meet lot of accidents. Avoid this vehicle.

Samayam (religion) really refers the time. You must live with the time. It may take you to the Brahmmam.

Meditation is an internal prayer which leads to the,

State of blessings,
 State of Samadi,
 State of Nibbana, and
 State of Perfect silence

Observe and be observer.
 Love and be loved.

Time — Breath.

The Editor.

"THE EDITOR"

NO. 5,
Moor Road

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | avancharo.org
Colombo - 6.

॥
AUM
சிவமயம்

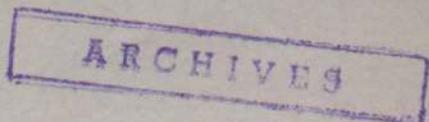
இம் மலரை அழகிய மலராக மிகக் குறுகிய காலத்தில்
மலரச் செய்த சென்னை மாநகரத்திலுள்ள

சாந்தி - ஆனந்த்

அச்சகத்து ஊழியர்களுக்கும் உரிமையாளர்
திரு. வி. சுத்தியழுர்த்தி அவர்களுக்கும்

‘காந்தளகம்’

நூல் வெளியிட்டு உரிமையாளர்
திரு. கணபதிப்பிள்ளை சுச்சிதானந்தம் அவர்களுக்கும்
முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயில் சார்பில் எமது
வணக்கங்கள் பிரார்த்தனைகள்

1113

